72ste JAARGANG No. 9404 — Vrijdag 2 September 1955

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Hoofdredacteur: A. G. Jansen
Uitgave: N.V. Paulusdrukkerij, Willemstad, Curaçao
Kantoor: Conscientiesteeg 27-29. Telefoon: Redactie 23858. Advertenties 23550. Abonnementen en Bezorging 24399. Abonnementsprijs: Benedenwinden, Bovenwinden, Suriname ƒ 2.50. Buitenland ƒ 3.— per maand (bij vooruitbetaling)

Gaan Arabische landen Israel genadeslag toebrengen?

Engeland wil slepend geschil voor Ver. Naties brengen

Jeruzalem. — Gen. Burns de hoofdtoeziener van de V.N. op het bestand heeft bij Israel en Egypte erop aangedrongen zijn plan voor het staken der vijandige daden aan te nemen, zolang nog geen daartoe geschikt orgaan van de Verenigde Naties zich kan inlaten met deze „zeer gevaarlijke toestand" bij Gaza. Een woordvoerder van het Israelisch ministerie van buitenlandse zaken heeft bekend gemaakt, dat Israel het beroep van Generaal Burns voorwaardelijk heeft aanvaard. Israel had de generaal medegedeeld dat van Israelische zijde geen militaire acties tegen Egypte zullen plaats vinden, als tenminste Egypte elke aanval, in welke vorm dan ook, achterwege zou laten. Volgens Reuter waren de diplomatieke vertegenwoordigers in Cairo Donderdagavond van gevoelen dat er een lichte vermindering van de spanning in het gebied van Gaza is ingetreden.

Abdoel Rahim, de permanent vertegenwoordiger van Jemen bij de Verenigde Naties, heeft verklaard niets te weten van Russische aanbiedingen van oorlogsmateriaal aan Arabische landen. Hij voegde er evenwel aan toe, dat het niet in het belang van de vrede in het Midden Oosten zou zijn als de Arabische landen zwak zouden blijven.

Uit Cairo wordt gemeld dat Radio Cairo in een uitzending Donderdagavond heeft gemeld dat Syrië de Arabische regeringen verzocht heeft een spoedvergadering te beleggen „teneinde de nodige stappen te kunnen doen om aan de Israelische agressie het hoofd te kunnen bieden".

De Britse regering heeft besloten, dat de toestand in het gebied van Gaza zo ernstig is, dat de kwestie naar de Verenigde Naties moet worden verwezen, aldus verluidt in ambtelijke Londense kringen.

In een bericht van de Syrische radio-omroep, dat te Tel Aviv werd opgevangen, werd gezegd, dat alle Arabische landen hun troepen samentrekken aan alle kanten van de „Zionistische staat" (Israel) en de „genadeslag" zouden toebrengen. De uitzending, die in het Hebreeuws plaats vond, waarschuwde de Israeliërs, dat het tijdstip van een gemeenschappelijke Arabische aanval op Israel naderde.

In het Israelisch parlement is Donderdag gesproken over de positie van de Joden in De Franse bezittingen in Noord Afrika, in verband met de onlusten aldaar. Premier Sjarett verklaarde dat de toestand voor de Joden, niettegenstaande de Franse bescherming, bijzonder onzeker is. Na er op te hebben gewezen dat 70.000 Joden in Marokko de wens hebben geuit te emigreren naar Israel, deelde hij mede dat getracht zal worden in het komende Joodse jaar dat op 17 September begint, 36.000 Joden uit Marokko en 9.000 Joden uit Algerije en Tunesie op te nemen.

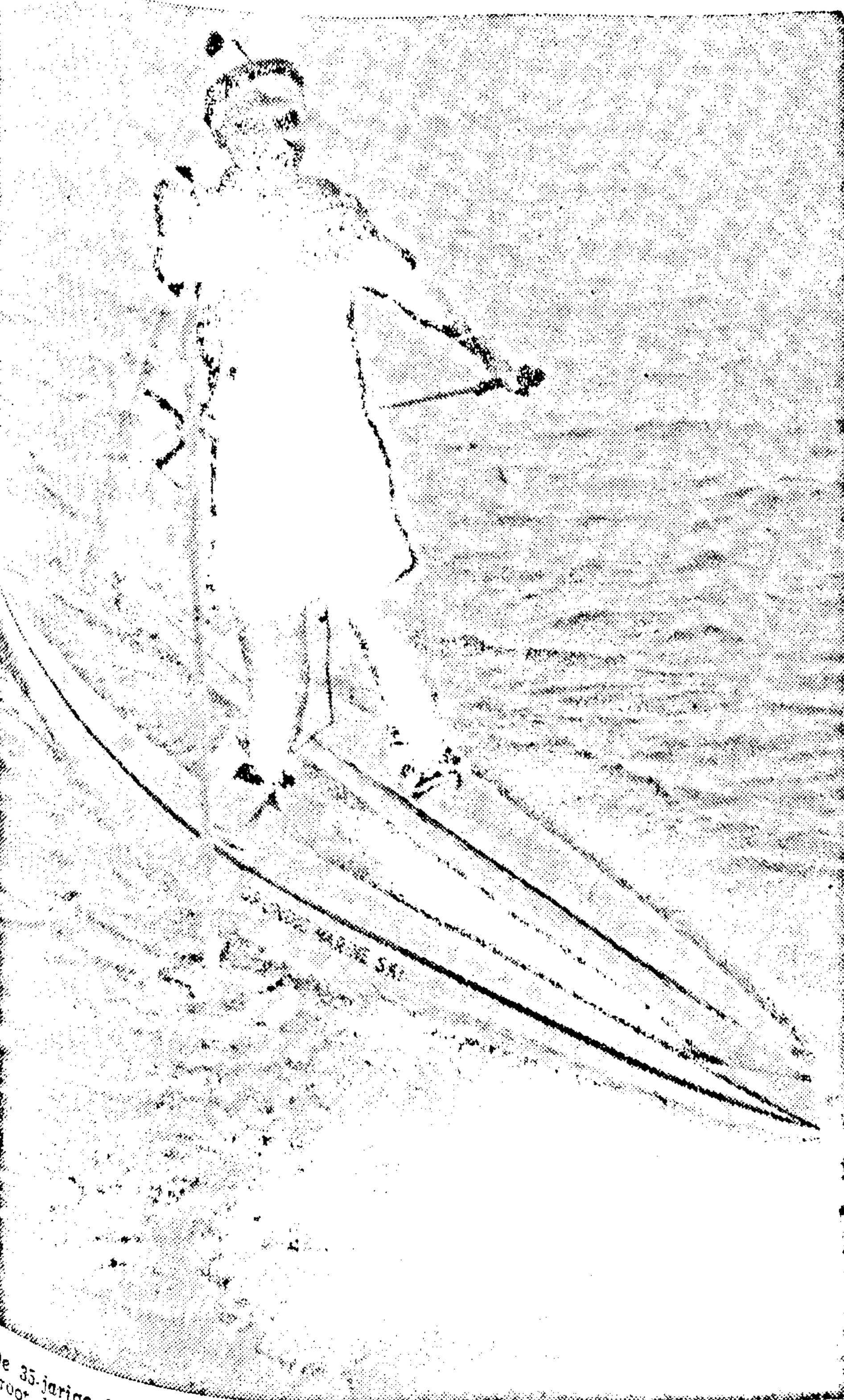
Truman over de jeugdmisdaad

Ex-president Truman heeft dezer dagen een brief gezonden aan voorzitter Estes Kefauver van een senaats-subcommissie betreffende de jeugdmisdaad.

„Als u wilt weten wat ik er van denk — hoewel u mij hier niet om gevraagd hebt — geef ik mijn mening gaarne: de beste oplossing is, dat de moeders en vaders thuis blijven en hun gezinnen groot brengen", zo schreef Truman. „De voeden van de volgende generatie rust alleen op hun schouders."

„Ik geloof niet in oppassen of in het op kostschool doen van kinderen, alleen omdat de ouders te lui zijn om op hen te letten. Daarbij komt nog dat kinderen te veel speelgoed hebben en te weinig karweitjes in het huishouden krijgen opgedragen."

Tulsa. — Volgens de Oil and Gas Journal zal de Amerikaanse olie-invoer dit jaar het niveau van 1954 met 13300 vaten per dag of 13,5% overschrijden. Op grond van de huidige gegevens zal de invoer in het derde en vierde kwartaal van dit jaar voor ruwe olie stijgen met 1.001.700 vaten en voor olieproducten met 31.400 vaten per dag.

De 35-jarige Pool Alex Wozniak, die woonachtig is in Engeland, is altijd een groot liefhebber van de ski-sport geweest, maar omdat er in Engeland niet voldoende sneeuw valt voor deze sport, heeft hij een paar waterski's geconstrueerd, waarmee hij wil proberen het Kanaal over te steken. Hij oefent elke dag op de Theems.

Het Olympisch Stadion in Melbourne

In Melbourne wordt hard gewerkt, om alles tijdig gereed te hebben voor de Olympische Spelen 1956. Op deze luchtfoto ziet men het hoofdstadion (midden op de voorgrond) in aanbouw. In het midden van de foto, over de volle breedte, is de rivier De Yarra te zien.

B.C. reageert niet op open brief

Willemstad. — Naar wij vernemen is het Bestuurscollege van Curaçao niet van plan om te reageren op de open brief van de Vereniging van Leraren bij het M.O. op het ter persconferentie behandelde, waarbij de Gezaghebber critiek heeft geuit op het onderwijs inzake de opleiding van onderwijzers, de z.g. C-afdeling.

Het Bestuurscollege zou n.l. de mening toegedaan zijn dat de open brief van het Bestuurscollege geheel uit de toon valt en zaken bespreekt, die het bestuursbeleid raken. dit de Vereniging van Leraren niet regarderen.

Wel zal het Bestuurscollege te bestemder plaatse, in de eilandsbegroting 1956, uitvoerig op deze aangelegenheid terugkomen.

„Het schaap met vijf poten" in Times

Willemstad. — Het veelgelezen Amerikaanse weekblad „Times" wijdt deze week een lang artikel aan de zeer mooie Franse film „Het schaap met vijf poten", een succesfilm van Fernandel, de grote acteur. Het komt zelden voor dat „Times" zoveel aandacht besteedt aan een film van Franse makelij en het is een bewijs dat men ook in Amerika de Franse films op waarde weet te schatten. Over de grote komediant Fernandel schrijft „Times": „he proves that he is one of the most versatile comedians alive".

Gelijk wij reeds gisteren meldden draait deze film dit weekend in het Roxy theater.

— In Maracaibo zijn verschillende gevallen van kanker bij kinderen geconstateerd.

Buenos Aires in staat van beleg

N.Y. Times: Perón zou wel eens een verloren partij kunnen spelen

Buenos Aires. — Zowel de Kamer van Afgevaardigden als de Senaat van Argentinië hebben gisteren hun goedkeuring gehecht aan het door de Peronistische fracties ingediende wetsontwerp tot afkondiging van de Staat van Beleg voor het gebied van Buenos Aires.

Pers van oppositie vernield

„De Staat van Beleg wordt beperkt tot de federale hoofdstad, omdat de Peronistische regering de vrijheid niet meer wil beknotten dan werkelijk noodzakelijk is. De hoofdstad is door onze tegenstanders uitgezocht, omdat, naar hun mening, de gebeurtenissen in Buenos Aires hun weerslag hebben in de provincie, waar orde en rust heerst" — aldus de rapporteur, die het voorstel indiende. Tijdens de staat van beleg zijn alle burgerlijke rechten opgeschort.

In Argentinië is sinds September 1951, toen een poging tot een militaire staatsgreep werd gedaan, de „Staat van Binnenlandse Oorlog" van kracht geweest, waarbij de politie van regeringswege personen in hechtenis kon nemen.

AFP meldt, dat betogers Woensdagavond de drukkerij en de installaties van het blad van de oppositie „Juventud" te Victoria in de provincie Entre Rios hebben vernield.

Peron als showman

De „New York Times" beschrijft president Perón in een hoofdartikel als een grote „showman", maar voegt er de mening aan toe, dat hij wel eens een verloren partij kan spelen in de Argentijnse politiek.

Het blad zegt, dat zijn rhetorisch offer om af te treden en de daarop volgende massabijeenkomst op het Plaza de Mayo van de descamisados geheel in de traditie van Mussolini was. „Men mag nu wel de conclusie trekken, dat Perón zich sterk genoeg voelt een beroep op de arbeiders te doen om de leiders van het leger te intimideren. Deze zijn namelijk nog altijd in een positie, waardoor zij hem terzijde kunnen schuiven.

Een andere kant van de zaak is de opvallende scherpte van zijn redevoering aan het einde van de dag. De tegen hem gerichte demonstraties van Katholieke zijde en de activiteit van de ondergrondse oppositie moeten generaal Perón er toe gebracht hebben angst in de harten van zijn vijanden te willen wekken.

„Het feit, dat de Peronistische techniek vroeger succes had, is op zich geen bewijs, dat dit in de toekomst ook het geval zal zijn. Het humeur van het volk is slechter geworden en de oppositie tegen Perón is sterker dan zij ooit is geweest" — aldus de New York Times.

Jamboree-gangers vandaag weer op Curacao

Willemstad. — Hedenmiddag om 17.05 uur keren de Curaçaose padvinders, die aan de Wereldjamboree in Canada hebben deelgenomen, met het vliegtuig uit Miami, op Curaçao terug.

— Hr Ms ambassadeur in Venezuela, mr J. C. van Beusekom, maakt momenteel een oriëntatie-reis door de staten in het Venezolaanse Andesgebergte om dat deel van het land te leren kennen.

Het gevolg van H.M. de Koningin

Willemstad. — Naar de „Amigoe di Curaçao" van officiële zijde verneemt, zal het gevolg van H.M. de Koningin en de Prins der Nederlanden bestaan uit: de douairière A. A. baronesse van Heeckeren van Molecaten, geboren Groeninx van Zoelen, grootmeesteresse van H.M. de Koningin Jonkvrouwe C. E. B. Roëll, hofdame; de vice-admiraal N. A. Rost van Tonningen, opperceremoniemeester van H.M. de Koningin; de luitenant-kolonel Vlieger mr R. J. E. M. van Zinnick Gergmann, adjudant en hofmaarschalk; majoor W. F. K. Bischoff van Heemskerck, adjudant en eerste stalmeester; de luitaenant ter Zee I. W. van Rossem, adjudant van Z.K.H. de Prins der Nederlanden; W. J. baron van Heeckeren van Molecaten, particulier secretaris van H.M. de Koningin en dr F. A. de Graaf, particulier secretaris van de Prins.

Voorts nemen aan de reis deel Z.E. de minister van Overzeese Rijksdelen, prof. W. J. A. Kernkamp en de chef van de directie Suriname en Nederlandse Antillen van dat departament, de heer A. Jonkers, alsmede de secretaris bij het kabinet der Koningin, Jhr Mr W. F. Roëll.

De eerste stalmeester, majoor W. F. K. Bischoff van Heemskerck, en de hoofdcommissaris der Rijkspolitie, de heer C. Sesink, reizen reeds tevoren naar de Nederlandse Antillen.

Geen gentleman

Willemstad. — In de restaurant Hong Kong bij Berg Altena werd gisteravond een vechtpartij gemeld tussen een vrouw en een man. Bij aankomst van de politie bleek dat juffrouw R. een klap in het gezicht had gekregen. Zij wenste echter geen aangifte te doen.

Weer iets nieuws

Mannetjes uit andere wereld belegeren boerderij

Ze zijn er weer, de kleine mannetjes van andere planeten met hun ruimteschepen Na de wetenschappelijke conferentie over ruimtevaart in Kopenhagen, waar geen woord werd gesproken over vliegende schotels en dito sigaren, snakte de wereld weer naar een minder geleerd, maar sappiger verhaal over andere planeten.

Wel, een boerengezin op een farm in Kentucky weet daar nu ruimschoots over te vertelien. Zij zijn zelfs door mannetjes van een andere planeet belegeid.

De nachtmerrie van de familie Sutton luidt als volgt: Zondagavond om ongeveer half acht 's avonds begaf Bil Taylor, een familielid, dat een bezoek aan de Sutton's bracht, zich naar een bron, vlak bij de farm. Hij kwam even later terugrennen en begon opgewonden te vertellen over „een ruimteschip", dat in een weiland vlak bij de farm lag.

Nauwelijks was hij uitgesproken, of „een klein, groen mannetje" naderde de boerderij. Het wezen verspreidde van binnen uit een flauw, fosforiserend groen licht, was ongeveer 90 cm. groot en had volgens de beste tradities van Grimm „ogen zo groot als theeschoteltjes, die ongeveer 15 cm. uiteen stonden". De Sutton's, die een en ander nauwkeurig hadden gadegeslagen, voegden er volledigheidshalve nog bij, dat het ventje met klauwachtige handen uitgerust was.

Op ongeveer anderhalve meter van de woning gekomen stopte het ventje en keek op zijn gemak rond. Toen echter de Sutton's een jachtgeweer afschoten, zette de vreemde bezoeker het op een lopen.

Even later keerde het waarschijnlijk door nieuwsgierigheid geprikkelde kereltje terug. Er wachtte de bezoeker uit verre oorden een ongastvrij onthaal, want pa Sutton vuurde nu een schot hagel op hem af en rende het veld in. Het groene wezen viel neer, maar stond even later weer op.

Na korte tijd keerde hij met een groepje soortgenoten — allen groen oplichtend in het avondlijk duister — naar de farm terug. De mannetjes klommen in de bomen en op het dak van het huis.

Na ongeveer drie uur belegerd te zijn, zagen de Sutton's hun kans schoon en wisten hun auto te bereiken, waarmede zij zo snel mogelijk naar de sheriff in Hopkinsville reden.

Tezamen met Deputy (plaatsvervangende sheriff), George Batts en twee militairen keerden de Sutton's terug. Een onderzoek werd ingesteld, maar dit bracht niets aan het licht.

De Sutton's beweerden nu echter, dat de mannetjes er na het vertrek van de militairen nog steeds waren. „Dezen hebben niets kunnen vinden, omdat zij met sterke zaklantaarns en autolampen werkten. Die wezens zijn alleen in het donker te zien", aldus Sutton.

Zijn vrouw was doodsbenauwd, dat de vreemde bezoekers weer zouden terug komen. Maar zij zullen dan beslist niet alleen zijn, want van de honderden nieuwsgierigen, die zich vandaag op het erf van de Sutton's verdrongen, waren er tientallen vastbesloten, om vanavond terug te keren in de hoop de fosformannetjes met eigen ogen te zien.

Geen van de volwassenen heeft die avond een druppel gedronken, zo verklaarde de politie....

Caracas. — De directeur van de CPIM, dr Flachs, heeft het Surinaams Museum een waardevol geschenk toegezonden — 'n map met 111 fotocopieën van oude kaarten en prenten van en over Suriname. De originelen berusten in de collectie van dr. Vaandrager.

Ook „Confederacion Trahadornan di Corsow" geeft communiqué uit

Willemstad. — Wij ontvingen heden een communiqué van de „Confederacion Trahadornan di Corsow", ondertekend door de heren D. M. Alberto (voorz.) J. A. Stewart, E. F. Pieters, onleesbaar, R. A. Adames en F. A. Rodriguez, van de volgende inhoud: „Gezien de vele en heftige betogen, die in de afgelopen tijd in de pers zijn gevoerd inzake de arbeidsverhoudingen in de Nederlandse Antillen; gezien tevens de verontrusting onder de bevolking, die als gevolg van deze campagne is ontstaan; voorts in aanmerking nemende, dat door deze campagne het zo noodzakelijke, wederzijdse begrip tussen de verschillende bevolkingsgroepen in ernstige mate dreigt te worden verstoord, met alle fatale gevolgen van dien voor de welvaart van de Nederlandse Antillen; meent de „Confederacion Trahadornan di Corsow" niet te moeten nalaten middels dit communiqué een ernstig woord tot de Antilliaanse bevolking te moeten richten.

Tot goed begrip van zaken diene, dat de „Confederacion Trahadornan di Corsow" op dd. 1 Juni 1955, is opgericht, met als doelstelling een overkoepelend orgaan te vormen voor de opgerichte **onafhankelijke** en **bonafide** vakverenigingen te Curaçao, welk overkoepelend orgaan binding, leiding en voorlichting tracht te geven aan deze aangesloten vakverenigingen.

De „Confederacion Trahadornan di Corsow" betreurt in hevige mate de in vele en velerlei geschriften van de laatste tijd gesuggereerde veronderstellingen — om de zwakst mogelijke uitdrukking te bezigen — dat de bij haar aangesloten vakverenigingen geheel onder invloed staan en zullen dansen naar de pijpen van invloeden van buitenaf, welke invloeden het Noordamerikaanse vakverbond C.I.O. dan een overheersende rol zou spelen.

Niets is minder waar en vandaar dat de „Confederacion Trahadornan di CORSOW' tegen dergelijke beschuldigingen ernstig wenst te protesteren.

De enige, zo men wil, hulp van buitenaf, heeft zich tot op heden beperkt tot het, **op verzoek van groepen werknemers uit de Antillen,** door bemiddeling van het Internationaal Verbond van Vrije Vakverenigingen beschikbaar stellen van een renteloos voorschot en een organisator teneinde vorm te geven aan de wensen van vermelde werknemers.

En deze in het verleden verstrekte hulp — waaraan, hoe vreemd dit de schrijvers van de genoemde pers-artikelen wellicht in de oren klinkt, geen enkele bepaling met betrekking tot bemoeiingen in aangelegenheden van interne aard is verbonden — was noodzakelijk, omdat het in de Antillen met zijn arbeidsverhoudingen, die zeker vijf en twintig jaar ten achter liggen niet mogelijk is op andere wijze te komen tot vakverenigingen, die werkelijk bona-fide en onafhankelijk kunnen worden genoemd.

Iedere andere oplossing had geleid tot verenigingen, die aan de hand zouden lopen van politieke of economische instanties.

In verband hiermede wenst de „Confederacion Trahadornan di Corsow" nadrukkelijk — en wellicht tot spijt van degenen in binnen en buitenland, die anders verondersteld hadden en hebben — te verklaren, dat zij zich onder geen binding wenst te laten spannen voor het karretje van anderen en zij derhalve niet wenst te zijn of te worden de blinde navolger van welke politieke, economische of sociaal economische binnen- of buitenlandse invloed dan ook.

„Tot op heden", werd in het voorengaande gesteld, omdat — en zulks teneinde onjuiste voorstellingen daaromtrent reeds bij voorbaat uit te sluiten — het lang niet uitgesloten zal zijn, dat in de toekomst de „Confederacion Trahadornan di Corsow" zich door een of meer experts op sociaal-economisch terrein zal laten voorlichten of dat een of meer van haar functionarissen naar het buitenland of Nederland zal vertrekken, teneinde een studie te maken van problemen liggende op dit terrein.

Een omstandigheid, die geen enkel geweeklaag aan invloeden van buitenaf behoeft op te roepen, daar immers ieder bestuurlijk college, bedrijf of instantie, zich vandaag de dag moet laten voorlichten, teneinde „up to date" te worden en te blijven.

In dit verband zal het interessant zijn cijfers te vernemen omtrent het aantal — buitenlandse — experts, dat de Antillen in de afgelopen jaren voor het uitbrengen van advies heeft bezocht en omtrent het aantal studiereizen, dat in deze periode door Antilliaanse functionarissen is ondernomen.

Een enkele kanttekening wenst de „Confederacion Trahadornan di Corsow" nog te maken met betrekking tot een uitlating in een der plaatselijke weekbladen.

Een uitlating, die suggereert, dat de „heer A. Vermeulen de allerongelukkigste keuze van de buitenlandse „instanties" ons heeft opgedrongen'.

Ondanks ernstig pogen hiertoe, is de „Confederacion Trahadornan di Corsow' er niet in kunnen slagen te ontdekken wat de schrijver van het betreffende artikel ertoe heeft bewogen een dergelijke opmerking voor waar neer te schrijven.

Het is integendeel de „Confederacion Trahadornan di Corsow" bekend, dat van de zijde van de Nederlandse vakbeweging tijdens de besprekingen in het I.V.V.V. terzake van het benoemen van de organisator is aangedrongen op het niet als zodanig aanwijzen van een Nederlander, doch van een functionaris uit Midden-Amerika, dit in verband met de nieuwe verhoudingen op staatkundig terrein en teneinde ieder verwijt naar terugkeer van koloniale verhoudingen bij voorbaat uit te sluiten.

Voorts kan de „Confederacion Trahadornan di Corsow" verklaren, dat het juist de heer A. Vermeulen is geweest die tijdens een kort begroetingsbezoek dat enige van haar afgevaardigden aan de heer Vermeulen tijdens zijn recent verblijf alhier, brachten, een beroep deed op jonge vakbeweging in de Antillen zich vooral te distanciëren van alle pogingen tot beïnvloeding van buitenaf en zich vooral te beperken tot de plaatselijke problemen

Geschil Mijnmaatschappij

Vervolgens een enkel woord over het geschil, ontstaan bij de Mijnmaatschappij Curaçao.

Een geschil, dat niet ontstaan is bij wijze van „proefballon" of „omdat de buitenlandse adviseurs dit zo graag wensten", doch een geschil, hetwelk zijn oorzaak vond in de onzalige en onhoudbare toestanden aldaar.

Een geschil, **niet** ontstaan tussen de Mijnmaatschappij en een streng beperkte groep werknemers.

Zeer zeker niet; zou dit het geval zijn geweest, dan had toch de oplossing van het geschil op vrij simpele wijze geëffectueerd in ontslag van deze beperkte groep werknemers en handhaving van de niet menselijke toestanden.

Neen, het geschil is ontstaan tussen de **Maatschappij** en de vertegenwoordiging van de overgrote meerderheid der werknemers. de **„UNITED MINERS UNION OF CURACAO'.**

Helaas heeft de „Confederacion Trahadornan di Corsow" vergeefs gezocht naar berichten in de pers, die deze zijde van de medaille belichten.

Evenzo betreurt de „Confederacion Trahadornan di Corsow" de houding van de Landsbemiddelaar in dit geschil.

Naar de opvatting van de „Confederacion Trahadornan di Corsow" is

(Vervolg op pagina 6)

Recht tot het hart

— Wie onaangename karweitjes uitstelt is als een kind, dat eerst het suikerklontje opsnoept en dan tegen de levertraan opziet.

De vakbeweging

Wankele stabiliteit van ANTILLIAANSE economie niet gediend met arbeidsonrust

Rotterdam. — In een uitvoerig commentaar op de vakbeweging in de Nederlandse Antillen concludeert de Nieuwe Rotterdamse Courant, dat het standpunt van de Antilliaanse regering het juiste is.

Aan de ene kant hebben de werknemers in de olie-industrie wat hun materiële positie betreft weinig of niet te klagen; aan de andere kant kan geen zich zelf respecterende regering toestaan dat haar gebied wordt gemaakt tot een object van politieke agitatie vanwege buitenlandse figuren, die naar men mag aannemen in dit geval in de eerste plaats de eigen belangen op het oog hebben.

Jammer blijft het — aldus de NRC — dat het al zover heeft moeten komen. aangezien de toch reeds zo wankele stabiliteit der Antilliaanse economie met dit soort onder de oppervlakte smeulende en af en toe tot uitbarsting komende kwesties, natuurlijk niet wordt gediend. Voor de oppositie kan hier bovendien een welkom aangrijpingspunt liggen om het de regering lastig te maken, aangezien deze zich verplicht ziet, zich enigszins te keren tegen de machten, waarvan men mag aannemen dat zij deze in haar eigen oppositietijd zelf heeft opgeroepen dan wel haar ontwikkeling heeft bevorderd. Van haar kant zal die oppositie echter goed doen te beseffen, dat in het onderhavige geval zou worden gespeeld met een bijzonder scherp tweesnijdend zwaard. Want indien de rust in deze aangelegenheid niet terugkeert en daardoor op den duur de gehele Antilliaanse economie en daarmede de positie, zowel van de regering als van de oppositie, op losse schroeven kunnen worden gesteld, aldus dit blad.

J.P.F.-excursiegangers opgelet!

Willemstad. — Het J.P.F.-excursievliegtuig naar Suriname vertrekt op Zondag 4 September om 6.45 uur des morgens. De excursiegangers worden verzocht zich niet later dan 5.45 uur des morgens bij de stationsdienst van de K.L.M. op het dr Albert Plesman Vliegveld voor de terugkeer aan te melden.

De tafeltennis competitie

Barge's Bad nog steeds ongeslagen

Emmastad. — De eerste helft van de clubcompetitie van de tafeltennisclub Asiento is thans beëindigd op een enkele inhaalpartij na. Zowel in de A- als in de B-klasse is Barge's Bad nog ongeslagen, en het ziet er niet naar uit, dat deze club in de tweede helft een steek zal laten vallen.

Het is jammer, dat MBP I enkele malen incompleet moest uitkomen om dienstredenen, want dit team behoort tot de sterkste in dit tournooi en Brunel is een van de beste tafeltennissers van ons eiland. Ondanks deze handicap staat de Marine nog derde, zij het met een wedstrijd méér gespeeld.

In de B-klasse doet POC II het beter dan het eerste team. Asiento 5 bleek hier sterker dan het vierde team. Hieronder volgen de standen:

A-klasse	gespeeld	punten
Barge's Bad	6	12
Asiento II	6	9
MBP I	6	6
Asiento II	6	4
POC I	5	3
Asiento III	5	2
MKS I	4	2
B-klasse		
Barge's Bad II	6	12
POC II	5	8
Asiento 5	6	6
Asiento 4	6	5
MKS II	4	4
MBP II	6	3
Asiento 6	5	0

Asiento organiseert tafeltennis kampioenschappen voor Olie-employé's

Emmastad. — Op 8 en 9 September as. organiseert de tafeltennisclub Asiento de jaarlijkse open kampioenschappen tafeltennis voor employé's en hun huisgenoten. Het tournooi, waaraan 90 dames en heren meedoen, vindt plaats in de Sociëteit Asiento waar 8 tafels zullen zijn opgesteld om de wedstrijden een vlot verloop te doen hebben.

De spelers zijn verdeeld in 3 heren-enkel-klassen, 2 dames-enkel-klassen en 2 dubbel-klassen. Er wordt voor de enkelpartijen volgens poule-systeem gespeeld en voor de dubbels met afvalsysteem. De prijzen, welke beschikbaar zijn voor de kampioenen, bestaan uit gouden, zilveren en bronzen medailles, terwijl ook enkele zaken enige aardige prijzen ter beschikking hebben gesteld.

Op 8 September vinden de voorronden plaats, terwijl de finales de avond er na verstreden zullen worden. Na afloop van de wedstrijden zal de prijsuitreiking geschieden door de voorzitter van de Sportvereniging Asiento, de heer C. de Haas.

Om de basketball titel

Willemstad. — Gisteravond werden twee zeer interssante wedstrijden verspeeld om de titel op het veld van de St Thomascollege. Bij de eerste waren het Dragons en C.S.C., die elkaar bekampten. Dragons won gemakkelijk met 27—24 van de slecht schietende en combinerende C.S.C.

De tweede wedstrijd ging tussen de tekende rivalen S.D.L. en Sithoc. In een zeer spannende en sportieve strijd won S.D.L. Het spel had een zeer snel tempo. De eerste en tweede quarter waren voor S.D.L.; in de derde kwam Sithoc goed op dreef en won deze. De vierde was de meest spannende en in de laatste minuut wist S.D.L. het winnende punt te scoren. De eindstand werd 38—37 voor S.D.L.

De verdere uitslagen zijn: C.S.C. — Athene 37—35 en Dragons — Huracan 37—34.

New York — San Juan vluchten uitgebreid

Willemstad. — Door het toenemend Caraïbisch toeristenverkeer heeft de Pan American World Airways zijn wekelijkse vliegtuigzetels van New York naar San Juan van 4300 tot 5300 verhoogd. Er worden per week 60 toeristen- en 22 eerste klas vluchten tussen New York en San Juan gevlogen.

Het ligt voor de hand, dat ook Curaçao op een toenemend aantal landingen kan gaan rekenen, wanneer ons toeristenverkeer met de opening van het 95-kamer „El Curaçao" meerdere overnachtende bezoekers zal gaan aantrekken.

Examens hoofdakte

Willemstad. — Voor het examen **HOOFDAKTE A-gedeelte** werden 33 candidaten geëxamineerd. Teruggetrokken na schriftelijke gedeelte: 1; afgewezen 14; geslaagd 18 candidaten. t.w. de dames: L. R. Bernadina, C. P. Bloeiman, A. G. Boom, M. E. Fraai. A. C. M. Fransen, R. E. Jonkhout, A. C. M. Kamperveen, I. N. Rooijer, M. R. Sprockel, E. M. Vos, A. M. Zielinski en de heren R. F. Alvares, E. P. Bonofacio, R. A. Pietersz, A. Sinninghe, M. E. F. Stella, D. B. Wederfoort en W. van der Weyde.

Aan de dames C. P. Bloeiman, M. E. Fraai, A. G. M. Fransen, R. E. Jonkhout, A. C. M. Kamperveen, A. M. Zielinski en de heren R. F. C. Alvares, A. Sinninghe, D. B. Wederfoort en W. van der Weyde, die reeds eerder met goed gevolg het Hoofdakte B-gedeelte hadden afgelegd, werd de akte van bekwaamheid als hoofdonderwijzer(es) uitgereikt.

Canasta drive

Suffisantdorp. — Hedenavond wordt in de algemene feestzaal een canasta drive gehouden tussen de Suffisanter Canastaclub en de afdeling AB van de Cepim.

Nieuwe kook-cursus

Willemstad. — Op Woensdag 7 September a.s. begint er in het oude schoolgebouw achter de pastorie op Barber een kookcursus. De aanvang van deze cursus is gesteld op 5 n.m.

K.Z.P. rapport

Willemstad. — Bij de Kinder & Zedenpolitie werd gisteren aangifte gedaan van een zedenmisdrijf met een minderjarig meisje. De K.Z.P. heeft de zaak in onderzoek.

Het verkeer

Willemstad. — De verkeersafdeling behandelde gisteren 1 lichte aanrijding en tevens een aanrijding tussen een personenauto en een wielrijder. De bestuurder van de personenauto had de bocht naar links te klein genomen en was daardoor tegen de wielrijder opgebotst. Het rijwiel werd totaal vernield en de wielrijder aan de bovenlip gewond.

Dames onder elkaar

Willemstad. — Op Otrabanda werd een vechtpartij tussen twee dames gemeld. De politie moest een der dames ontwapenen daar deze een gevaarlijk steekwapen bij zich had. Later bleek dat de dame niet geheel normaal was.

Vaart

Brazil nr Cristobal, **Peru** nr Gotenburg, **Port Aukland** nr Pto Cabello, **Zulia** v. Las Piedras, **Aragua** v. Pto Cabello nr Las Piedras, **La Baule** v. Pto Cabello nr Maracaibo, **Stuttgart** v. Guanta nr Bocas de Torro, **Arvida B** v. Ciudad Trujillo nr Pto Cabello, **Hornsund** v. Pto Cabello nr Aruba, **Fort Carillon** v. Guadeloupe nr Santa Martha, **Willemstad** nr La Guayra, **City of Karatsji** nr New York, **Wyoming** v. Cristobal.

Haven: Vrachtschepen 11 in en 12 uit; tankschepen 7 in en 10 uit; zeilschepen 6 in en 6 uit. Passagiers landend 8, vertrokken 69 en doorgaand 405.

Hato: Vliegtuigen 10 in en 12 uit Passagiers landend 123, vertrokken 114 en doorgaand 40.

Oplossing etalage wedstrijd

Willemstad. — Voor de etalage-wedstrijd van de Hollandsche Boekhandel dat gedurende de boekenweek werd gehouden, werden de prijzen als volgt toegekend:

1e prijs de heer G. J. Schöttelndreier Sparrenweg 10, boekenbon ƒ 50,—); 2e prijs mevr. M. Hofman—Walgroen, Kraayenhofstr. 37 (boekenbon ƒ 35,—); 3e prijs mevr. L. de Boer—Driebergen Alexanderlaan 12 (boekenbon ƒ 25,—) en 4e prijs de heer C. Jonker, Pietermaai 20 d (boekenbon ƒ 10,—).

De trekking geschiedde door mevr. N. de M. Capriles en mej. A. A. M. v.d. Engh.

Verstekelingen retour

Willemstad. — Met het Liberiaanse vrachtschip „Arvida B" werden gisteren 3 Britse verstekelingen aangevoerd. die alle drie aan boord werden ingesloten. later werd assistentie gevraagd, daar een der heren van het schip in zee was gedoken en trachtte te ontvluchten. Hij werd bijtijds gegrepen en weer aan boord ingesloten.

„Free for all" op L.B. Smithplein

Willemstad. — Na de basketballwedstrijd in het St. Thomascollege aan de Hoogstraat tussen C.S.C. en Dragons, ontstond op het L. B. Smithplein een ruzie die even later in een vechtpartij ontaardde.

Reeds tijdens de wedstrijd was de houding gespannen toen een der CSC-spelers door scheidsrechter Römer het veld uitgezet werd daar deze speler enkele fouten had gemaakt maar zich niet kon verenigen met de beslissing van de scheidsrechter. Later buiten het College, raakten enkele spelers na een ruzie slaags met elkaar en al spoedig was het een „free for all". Er verschenen drie patrouillewagens van de politie ter plaatse, zo vernemen wij.

Ooggetuigen wisten ons te vertellen dat de politie blijkbaar de situatie niet in handen had, omdat anderhalf uur nadat de ongeregeldheden waren uitgebroken, de rust nog niet hersteld was.

Van de zijde van de Politie wenste men ons hedenochtend op de dagelijkse persconferentie geen mededelingen te verstrekken, hoewel wij hieromtrent informeerden.

Rustverstoorder

Willemstad. — In de Chesterfield restaurant in de Breedestraat had gisteren een vechtpartij plaats tussen de recidivist P. en twee chinezen. P. bedreigde de chinezen met een knipmes en zij op hun beurt hadden als verdedigingsmiddel een stuk hout en een stoel gekozen. Toen P. zag dat hij met het mes niets kon uitvoeren, begon hij het tweetal met stenen te bekogelen. De beide chinezen werden verwond en een voorbijganger werd door een stoel getroffen en wel zodanig dat hij door de dokter behandeld moest worden.

Génève. — Doordat Zweden indertijd bedankte voor de organisatie van de wereldkampioenschappen gymnastiek, zijn vier andere steden aangewezen als candidaten. Dit zijn Moskou, Praag, Boedapest en Rotterdam. De beslissing valt begin September.

Fier als een maarschalk torst de kleine „Ike" de hengel op zijn schouders, terwijl zijn grootvader de hoed van zijn 7-jarig kleinzoontje beter op zijn hoofd drukt. Achter hen lopen journalisten met een nooit te blussen nieuwsgierigheid.

Curacaose Eilandsbegroting zal sluitend zijn

Willemstad. — Gelijk wij reeds eerder berichtten is het Bestuurscollege druk bezig met de behandeling van de concept-eilandsbegroting 1956. Naar wij vernemen zal vandaag nog de laatste hand worden gelegd aan dit stuk. Het B.C. streeft er naar door het afvoeren van enkele posten (hoofdbuisleiding ten behoeve van de Water Voorzienings Dienst) de begroting sluitend te maken. Reeds eerder berichtten wij, dat ƒ 100.000.— op de begroting is geplaatst als eerste termijn, zijnde voorbereidende werkzaamheden voor de bouw van een geheel nieuw stadion.

In de eilandsbegroting is geen rekening gehouden met de verplichte bijdrage aan het Land krachtens de bepalingen die uit de eilandenregeling voortvloeien.

Het monument voor de Gevallenen

Willemstad. — Zoals bekend zal eerlang langs het Waaigat tegenover de Theaterstraat een monument voor Gevallenen verrijzen van de in Nederland woonachtige Italiaanse beeldhouwer Carasso. Dit monument zal geplaatst worden op een in het water uitgebouwd bastion, dat aansluit bij de nieuwe oever-bekleding, waarmede D.O.W. de laatste maanden doende is.

Naar wij vernemen, is de arbeid aan het bastion thans zo ver gereed dat een begin gemaakt kan worden met de afzetting door middel van een ellipsvormige muur van ongeveer een meter hoogte. Deze muur zal eerlang de namen der Gevallenen dragen en maakt dus een onderdeel uit van het monument.

Inmiddels is het nog lang niet zover, dat tot plaatsing van Carasso's schepping kan worden overgegaan. Het zal namelijk nog ruim een jaar duren alvorens het monument gereed is en ter zijde van het postkantoor zal worden opgericht.

Proefschrift van dr. Dellepoort

Priesterroepingen in Nederland

Tekort vooral te wijten aan uitvallen tijdens opleiding

Geestelijke structuurveranderingen

(Van een medewerker in Nederland)

Onlangs werd aan de R.K. Universiteit te Nijmegen een proefschrift verdedigd over een voor Katholiek Nederland zeer nijpend probleem, dat der priesterroepingen. De Zeereerwaarde Heer J. J. Dellepoort, sedert 1938 als leraar verbonden aan het Klein-Seminarie Ypelaar en in die functie geconfronteerd met verschijnselen, die bezorgdheid wekken over de priestervoorziening in de toekomst, heeft in zijn proefschrift „De priesterroepingen in Nederland, proeve van een statistisch-sociografische analyse" allen, die bewogen zijn door de nood der kerk, onvergetelijk aan zich verplicht.

Toenemende klachten over een tekort aan roepingen in al de Nederlandse bisdommen en bij de regulieren — niet minder ook bij de religieuze congregaties van broeders en zusters (ofschoon d: laatste buiten het onderwerp van deze dissertatie ligt) hebben de overtuiging gevestigd, dat de werving van priesters in Nederland een probleem is geworden. Dit probleem klemt des te meer, omdat Nederland zich een eerste plaats veroverd heeft in de wereldmissie. Het behoud van een groot aantal roepingen is daardoor ook van universeel belang voor de kerk. Alarmerende berichten over een nijpend tekort aan priesters in andere landen, welk tekort vooral na de laatste wereldoorlog een verontrustend karakter aangenomen heeft, wettigen hier te spreken van een kerkelijke nood.

DR. J. J. DELLEPOORT

Voor het onderzoek, dat in deze dissertatie is neergelegd, — een statistisch-sociografische analyse van de priesterroepingen in Nederland — is het materiaal, bij gebrek aan een centrale documentatie geheel verzameld uit de archieven van de 140 opleidingshuizen, welke de Nederlandse kerkprovincie thans rijk is.

Het aantal opleidingshuizen buiten de bisschoppelijke seminaries groeide sinds het begin van de katholieke emancipatie in het midden van de vorige eeuw van 14 tot 125. De spreiding ervan over Nederland beantwoordt niet aan die van de katholieke bevolking, maar is deels een gevolg van tijdsomstandigheden, deels van psychologische factoren. Het abnormaal grote aantal wordt gedeeltelijk verklaard door het feit, dat de nieuwe missiecongregaties ontstonden juist in deze periode, maar vooral door het stichten van z.g. „refugiehuizen" tengevolge van de kloostervervolging in het buitenland tegen het einde van de 19e eeuw.

Een direct gevolg van de uitbouw van het aantal opleidingshuizen voor de orden en congregaties was een totale wijziging in de numerieke verhouding tussen de seculieren en de regulieren. Terwijl er in 1850 drie priesters voor de bisdommen gewijd werden tegenover één regulier, worden er thans drie regulieren priesters gewijd tegenover één seculier. Dit bracht een verschuiving van de belangstelling mee ten gunste van de regulieren. Nederland kon daardoor zijn grote plaats veroveren in de wereldmissie. Anderzijds bleven de wijdingen voor de bisdommen steeds meer achter bij de bevolkingstoename en is de leeftijdsopbouw van de seculieren thans beslist ongunstig. De verhouding van seculiere tot reguliere priesterwijdingen als 1 op 3 is, voor zover de onderzoeker heeft kunnen nagaan een unicum op de wereld.

Hoogtepunt

Door het samenvallen van een aantal zeer gunstige factoren namen in de periode 1920 — 1910 de priesterwijdingen over de gehele lijn zeer toe, bij de regulieren zelfs met 240 pct. De voornaamste van deze factoren zijn: de vervroegde kindercommunie, de uitgroei van de katholieke lagere school, de toenemende welvaart van de katholieke bevolking, de verbreding van de sociale basis in de recrutering en, bijzonder de nieuwe missiebeweging na 1917. Kort voor de tweede wereldoorlog zette echter een teruggang in, zowel bij seculieren als bij regulieren. Deze teruggang bedraagt thans ongeveer 100 priesterwijdingen per jaar, of voor beide groepen ongeveer 25 pct., vergeleken bij de top van de dertiger jaren.

Een onderzoek naar het verloop van de seminariebevolking sinds 1930 en naar het rendement van de opleiding sinds de lichting van 1910 voert tot de conclusie, dat de daling van het aantal priesterwijdingen slechts voor een klein deel te wijten is aan het relatief achterblijven van de eerste aanmeldingen in de periode van 1930 — 1945, voor het merendeel echter aan de toeneming van het aantal uitvallers tijdens de opleiding. Niet het probleem van de werving, maar dat van de volharding is derhalve op de Nederlandse seminaries primair.

De verklaring van de teruggang in het aantal priesterwijdingen moet gedeeltelijk gezocht worden in een wending in de voorheen werkende gunstige factoren maar ook door het optreden van nieuwe verschijnselen, welke de aanmelding of de volharding ongunstig beïnvloedden. Onder deze laatste noemt de schrijver: de emancipatie en de ontwikkeling van het katholieke middelbaar en hoger onderwijs. Niet langer waren de seminaries meer de enige scholen met middelbaar onderwijs in eigen geest: de keuze werd ruimer en het priesterschap slechts één van de vele mogelijkheden. Sinds de twintiger jaren zijn verder veel seminaries hun leerprogramma gaan instellen op dat der gymnasia en begon men al vast met de opleiding voor het staatsexamen. Het gehele onderwijs kwam daardoor op hoger peil, hetgeen het getal der uitgestotenen wegens onvoldoende talenten ongetwijfeld heeft doen toenemen al zal men op de morele eisen toch meer nadruk gelegd hebben bij deze schifting dan op de studie.

De diepere oorzaak van het afnemen der belangstelling voor het priesterschap ligt ongetwijfeld in de geestelijke structuurveranderingen van de maatschappij waarin de jonge mens opgroeit. Een innerlijke onzekerheid ontstaan door de moeilijkheid om het traditionalistisch ingesteld geloof aan te passen aan de resultaten van de moderne wetenschap maakt velen tot een gemakkelijke prooi van een fascinerend materialisme. Ook de geestelijkheid zelf heeft niet altijd tijdig begrip getoond voor de nieuwe situatie, hetgeen niet alleen te wijten is aan een conservatieve instelling welke men veelal in kerkelijke kringen aantreft, maar ook aan het steeds terugkerende en zeer gecompliceerde probleem van de incarnatie van de kerk in de tijd.

Critiek

Zijn de gezonde gegevens, welke de nieuwere theologie bevat wel altijd tijdig op de seminaries verwerkt? In geen geval zijn ze gemeengoed geworden onder de priesters. Daardoor is de Kerk in haar prediking nu en dan een taal gaan spreken, die de gelovigen niet meer verstaan. Een gehouden enquete, waarvan het materiaal in het laatste hoofdstuk van dit proefschrift is verwerkt, getuigt van een sterke onvoldaanheid over d. ontmoeting met de priester. Aan de seculieren wordt verburgerlijking verweten, aan de regulieren concurrentie bij de werving en aan de zielzorgers in het algemeen gebrek aan tact en aan respect voor de opvatting van eken. De priesteropleiding zelf is ook niet altijd tijdig met de eisen van de tijd meegegroeid. Met name de te grote geslotenheid van de opleiding waardoor de seminarist het type van een wereldvreemde jongen werd, die zich niet in een beschaafd milieu kon bewegen en gemakkelijk een sexuele onevenwichtigheid verried in zijn gedrag, maakte de gang naar een seminarie niet bijzonder aantrekkelijk.

Tenslotte meent dr. Dellepoort, dat bij de werving dikwijls onverantwoordelijk te werk wordt gegaan. Respect voor Gods uitverkiezende genade en voc de vrije keuze van de opgroeiende persoonlijkheid staan daarbij vaak op de achtergrond. Men probeert de jongen te verschalken door de gezelligheid van het seminarieleven eenzijdig te benadrukken of door het priesterleven af te schilderen als een romantisch avontuur. Soms hoort men zelfs klachten dat er geronseld wordt om het studiehuis vol te krijgen — Boulard spreekt in dit verband van „des véritables razzias" — zonder voldoende rekening te houden met de kenmerken van een echte roeping.

Een proeve van vooruitberekening van de behoefte aan seculiere wijdingen in Nederland in de periode van 1951 — 1981 leverde het volgende resultaat op: wanneer men vooropstelt, dat de taakverdeling tussen seculieren en regulieren in Nederland dezelfde blijft en de bevolkingstoename van de katholieken dezelfde snelheid blijft vertonen, zullen in de periode 1951 — 1981 jaarlijks gemiddeld ruim 145 priesterwijdingen voor de bisdommen nodig zijn om het huidige peil in de priestervoorziening — één zielzorger op 987 katholieken — te handhaven. Feitelijk ligt echter het aantal seculiere wijdingen al sinds 1942 beneden de honderd. De grotere toevloed naar de seminaries na 1945 zal omstreeks 1958 het jaarlijks aantal wijdingen voor de bisdommen tot ongeveer 112 doen stijgen: een aantal, dat nog zeer belangrijk beneden de berekende behoefte ligt.

Het tweede deel van de studie van dr. Dellepoort bevat een onderzoek van het sociologisch milieu waaruit de roepingen voortkomen.

Vijf kernen zijn in de Nederlandse kerkprovincie aan te wijzen, welke relatief zeer rijk zijn aan priesterroepingen: Friesland, Oost-Brabant en de Limburgse Peel, Midden-Brabant ten zui den van de lijn Tilburg-Den Bosch, het Hollandse platteland van De Streek tot het Westland, en een klein gebied in Zuid-Limburg.

Een onderzoek naar de sociale afkomst van de priesterstudenten leert, dat in totaal 7 pct. van de seminaristen komt uit de hogere beroepen, 45,7 pct. uit de middelbare, 22 pct. uit de zelfstandige agrarische en 25,3 pct. uit de lagere beroepen.

De lagere beroepen tellen naar verhouding te weinig roepingen. Zij zijn bijzonder zwak vertegenwoordigd in de bisdommen Breda en 's Hertogenbosch bij de Benedictijnen, de Dominicanen en de Jezuiten. Alle andere beroepsgroepen zijn sterker vertegenwoordigd dan hun percentage in de katholieke bevolking zou doen verwachten.

Het onderzoek naar de grootte van de gezinnen, waaruit de roepingen voortkomen geeft het volgende resultaat: meer dan 70 pct. van de priesterroepingen in Nederland komt uit gezinnen met 6 of meer kinderen, en 17 pct. zelfs uit gezinnen met meer dan 10 kinderen. Het gemiddeld aantal kinderen in de gezinnen waaruit de priesterstudenten voortkomen bedraagt 7.42. Dit betekent echter niet, dat een jongen uit een groot gezin meer kans heeft. Wanneer men de kansen verrekent naar het aantal kinderen in het gezin, dan komt het gemiddelde op 5,8 kind. Dit is niet aanmerkelijk hoger dan het gemiddelde katholieke gezin met volledige huwelijksvruchtbaarheid, waaruit kinderen worden geboren (5,3). Men moet dus voorzichtig zijn met conclusies betreffende de grotere geschiktheid van de grote gezinnen.

De studie van dr. Dellepoort legt niet alleen de grondslag voor een verder onderzoek hetzij omtrent de roepingen van broeders en zusters in Nederland, hetzij omtrent de priesterroepingen in het buitenland, maar ze biedt tevens aan hen, die geroepen zijn in deze nood der Kerk te voorzien een wetenschappelijk verantwoorde grondslag voor hun werk. Ze zullen aan de resultaten van dit onderzoek niet meer straffeloos voorbij kunnen gaan.

Flatgebouw van 40 verdiepingen

Caracas. — De firma „Corporación de Crédito Hipotecario", waarin deelgenoot zijn de plaatselijk zeer bekende personen en verzekeringsmaatschappijen, stelt zich voor in Caracas een enorm flatgebouw neer te zetten van niet minder dan 40 verdiepingen met 1500 appartementen. Het is de bedoeling de flats ten verkoop aan te bieden, af te betalen in 15 jaar, waarbij de prijs, afhankelijk van het aantal kamers, zou variëren tussen Bs 60.000 en Bs 80.000. De kosten van het complex, inclusief de grond, werden begroot op Bs 100.000.000.

TOM POES en de Doffe Doffer

2324 — Tom Poes was meteen in de struiken gedoken om te zien hoe het met heer Ollie afgelopen was. Nu, dat viel mee. Enigszins duizelig verrees de beproefde dichter uit de takkenwirwar en schudde enige bladeren uit zijn oren.

„Dit was héél vreselijk, Tom Poes!" stamelde hij klagelijk. Nog nooit ben ik zó vernederd. Het is maar goed, dat mijn vader dit niet heeft meegemaakt. ....

Ik, een Bommel en een heer, als een aap in de takken hangend voor de ogen van een schone, fijnbesnaarde dame! Wat een toestand!"

„Hm!" zei Tom Poes, „ik geloof toch, dat „kracht" wel een goed rijmwoord was." „Wat bedoel je?" vroeg heer Bommel glazig. „Waar heb je het nu over? Ik verkeer in grote zielenood, als je begrijpt, wat ik bedoel. En jij praat over een rijmwoord!"

„U vroeg toch om een woord, dat op zacht rijmde?" legde Tom Poes uit. „Toen zei ik kracht Maar u vond, dat kracht te ruw was. En nu wilde ik maar zeggen, dat de frreule toch erg onder de indruk van de kracht van die vreemdeling was." ......

„Mijn gedicht!" riep heer Ollie uit. „Natuurlijk. Ik was aan het dichten toen dat verschrikkelijke gebeurde! Waar zijn mijn papieren? Waar zijn...... O, hier heb ik ze al. Kijk, nu zal ik je tonen, dat je je vergist, jonge vriend.

Dat ze het prettig vond toen die boom werd opgetild kwam alleen door het nuttig effect. Als ik er aan gedacht had, had ik het zelf kunnen doen. Maar nu ga ik haar mijn gedicht voorlezen. Dan zal je zien wat ze meer waardeert: geest of lomp krachtsvertoon Volg me, jonge vriend!"

En zwaaiend met zijn poëzie liep heer Ollie nu eveneens snel het pad af.

Rechtstreekse verbinding tussen Maracaibo en Carora

Caracas. — Het wegverkeer tussen Maracaibo en Caracas, dat thans nog een grote omweg moet maken via Lagunillas, Motatán, Valera en Carora, zal tegen het einde van 1956 over een rechtstreekse verbinding tussen Maracaibo en Carora kunnen beschikken. Het tracé van deze weg is thans reeds geheel schoongekapt en zal van een punt ongeveer 37 km. ten Zuiden van Palmarejo, dat tegenover Maracaibo ligt, vrijwel rechttoe rechtaan naar Carora lopen en een breedte krijgen van niet minder dan 16 meter. Het oorspronkelijke project voorzag in een verbinding tussen Lagunillas en Carora, doch men heeft dit plan laten varen in verband met de vele obstakels, die men in de olievelden verwacht te ontmoeten. De totale kosten zullen ongeveer Bs. 35.000.000 bedragen.

De TV-ontwikkeling in Venezuela

Caracas. — Als eerste stap in de richting van het bestrijken van het gehele land door de televisie, heeft thans Radio Caracas TV een relayzender geïnstalleerd op een op 1000 meter hoogte gelegen punt ten Zuiden van het Meer van Valencia, waardoor thans ook het belangrijke industriegebied van Valencia en Maracay de programma's van Caracas zal kunnen opvangen. De hiervoor benodigde installatie bestaat uit een beeldzender met een nuttig vermogen van 12.8 KW, terwijl het bijbehorende geluid wordt uitgezonden door een zender van 6.4 KW. Het potentiële aantal kijkers, dat hiermede aan het Caracas-gebied wordt toegevoegd, schat men op meer dan 500.000.

Groot winkelcentrum in Caracas

Caracas. — Volgens voorlopige berichten schijnt een groep kapitaalkrachtige firma's plannen te hebben een groot winkelcentrum te Caracas te stichten, dat de naam zal krijgen van „Ciudad Comercial Tamanaco". Als plaats van vestiging werd een stuk grond gekozen, dat begrensd wordt door twee autosnelwegen en het plaatselijk vliegveld „La Carlota". Deze „stad in een stad" zal ongeveer 200 winkels bevatten, alsmede een parkeergelegenheid voor 3000 auto's (alles overdekt), zodat men beschermd tegen zon en regen zal kunnen winkelen. Het centrum zal verder voorzien in een filmtheater, sportvelden en speeltuinen, waar ouders hun kinderen veilig kunnen achterlaten tijdens het winkelen. Men verwacht dit complex, dat ongeveer Bs 11.000.000 zal kosten, over twee jaar in gebruik te kunnen nemen.

Rockefeller neemt veefokkerij over

Caracas. — De heer Nelson Rockefeller, die door middel van zijn International Basic Economy Corporation reeds meerdere projecten in Venezuela op gang heeft geholpen, is er thans toe overgegaan een grote veefokkerij over te nemen in de staat Barinas. De bedoeling is het schaarse rundvee voor slachtdoeleinden uit te breiden en daardoor de hoge kostprijs voor de consument omlaag te brengen. De reeds aanwezige veestapel van ongeveer 10.000 hoofden, zal aanzienlijk worden uitgebreid en ook kwalitatief worden verbeterd door het aanvoeren van fokvee van het Cebu ras uit de Verenigde Staten.

Ex-nazi in Bonn moet het veld ruimen

Een beruchte oud-nazi heeft het veld moeten ruimen na vele jaren in Bonn een eerste viool te hebben gespeeld in de officiële anti-communistische propaganda der bonds-regering. Dr Eberhard Taubert heeft zich teruggetrokken als vice-voorzitter van de door de bondsregering gesteunde „Volksbond voor Vrede en Vrijheid', nadat het Joodse Weekblad in Duitsland een boekje over zijn nazi-verleden had open gedaan. Taubert was onder meer lid van het beruchte Volksgerechtshof der nazi-regering.

In het officiële bulletin van de bondsregering is een briefwisseling gepubliceerd, waaruit blijkt, dat een ambtenaar van het ministerie voor de Duitse eenheid de uitgever van het Joodse blad had gewaarschuwd het verleden van Taubert niet aan het licht te brengen. In dit geval zou de uitgever worden geklasseerd „in de groep van journalisten, die de strijd tegen het bolsjewisme tegenwerken".

In dezelfde groep diende volgens de ambtenaren de hoofdredacteur van het grootste West-Duitse dagblad, „Die Welt", te worden geplaatst. De hoofdredacteur van „Die Welt" heeft van minister Kaiser geëist, dat deze verdachtmaking zou worden teruggenomen, hetgeen prompt geschied is.

Caracas. — Volgens officieuze berichten zal de Linea Aeropostal Venezolana de uitbreiding van haar route tot Parijs en Frankfurt dit jaar niet kunnen uitvoeren, aangezien het hiervoor benodigde materieel nog niet kan worden vrijgemaakt door de verlate aflevering der 3 in Engeland bestelde Vickers-Viscount-toestellen.

Bogotá. — Op de Río Magdalena nabij het dorp Macangue in Colombia is dezer dagen een klein schip vergaan, waardoor tenminste 24 opvarenden zijn verdronken. Men vreest, dat in totaal 30 personen om het leven zijn gekomen.

Prins Bernhard maakte proefvaart mee

Glasgow. — Z.K.H. prins Bernhard kwam in Schotland aan om de proeftocht mee te maken met de in aanbouw zijnde Nederlandse duikbootjager „Friesland". Hij werd door een sloep van de Britse luchtmacht naar de „Friesland" gebracht, die voor de Schotse Westkust lag. Met de prins waren aan boord de vlag-officier materieel der Kon. Marine, schout-bij-nacht H. H. L. Propper en de Nederlandse marine-attaché te Londen, kapitein-ter-zee C. W. T. baron van Boetzelaer. De "Friesland" is in aanbouw bij de N.D.S.M. in Amsterdam en is de eerste van de B-serie van onderzeebootjagers, die voor de Kon. Marine gebouwd wordt. De A-serie is reeds in de vaart. Deze schepen halen en maximale snelheid van 32 mijl per uur. De bedoeling is, dat de B-serie sneller zal zijn, namelijk 36 mijl maximaal per uur. De prins keert vanavond per vliegtuig naar Nederland terug.

Venezuela bestelt eskader jachtvliegtuigen

Caracas. — Volgens mededeling van kolonel José Saúl Guerrero, de commandant van de Venezolaanse luchtstrijdkrachten, werd bij de firma De Havilland een order geplaatst voor een eskader jachtvliegtuigen van het type Venom-Mark IV.

Venezuela krijgt een atoomoven

Caracas. — Op 14 Juni werd tussen de Venezolaanse en Amerikaanse regeringen een overeenkomst gesloten waarbij Venezuela de beschikking zal krijgen over een atoomoven en 6 kg Uranium U 235 dat tot een maximum van 20% zuiver U235 zal bevatten Deze reactor zal worden geïnstalleerd op de gronden van het nieuwe Neurologische Instituut dat gebouwd zal worden bij het plaatsje San Antonio de Los Altos (niet ver van Caracas) dat op 1600 meter hoogte ligt. De installatie zal waarschijnlijk tegen het einde van 1956 gereed zijn en in staat zijn radioactieve isotopen te leveren voor toepassing in de medische wetenschappen, landbouw en industrie. Het geheel zal ongeveer Bs. 3.500.000 kosten.

Spiegeltelescoop voor Vaticaanse Sterrenwacht

Rome. — In het voorjaar van 1956 zal de Vaticaanse Sterrenwacht de beschikking krijgen over de op een na grootste spiegeltelescoop ter wereld, zo heeft de leider van de Sterrenwacht, pater Daniel O'Connel S.J. in Hamburg verklaard tegenover 200 astronomen, die uit alle delen der wereld bijeengekomen waren voor een astronomen-congres, dat naar aanleiding van de plechtige overdracht van de nieuwe telescoop gehouden werd in de Sterrenwacht Hamburg-Bergedorf.

Pater O'Connel heeft uiteengezet wat de Vaticaanse Sterrenwacht van plan is met de telescoop, die door een Engelse firma vervaardigd is. De telescoop wordt opgesteld in de tuinen van de Pauselijke zomerresidentie te Castel Gandolfo, en zal voornamelijk gebruikt worden voor het waarnemen der spectra. Daarnaast wordt hij ook aangewend voor fotografisch en fotometrisch onderzoek. Volgens pater O'Connel biedt de nieuwe telescoop de mogelijkheid tot het winnen van rijk onderzoekingsmateriaal.

Pater O'Connel is momenteel op weg naar Londen en Dublin om eveneens deel te nemen aan congressen van astronomen.

De man zonder hart

door

JEAN BROCARD

33

Het was geen prettige toehoorder, Inspecteur Chasseur, toen hij naar het verhaal van Lunel luisterde en het meest werd hij waarschijnlijk nog geïrriteerd door de waarderende en bewonderende wijze waarop Lunel over zijn ontvoerders sprak. Zonder enige terughoudendheid vertelde Lunel precies hoe alles zich had toegedragen en ook welke vragen de Man Zonder Wapens hem had gesteld.

Ondanks zijn kwaadheid noteerde Chasseur alles nauwgezet en met bewondering moest hij constateren, dat zijn rivaal hem ook ditmaal ver voor was geweest en hem nu weer een zeer waardevolle tip had gegeven door hem te wijzen op het verband, dat er bestond tussen Petit en Lunel. Het kon weliswaar toeval zijn, dat de moordenaar deze twee mannen tot slachtoffer had gekozen, want enig spoor naar Jonathans of de nachtwaker kon hij nog niet ontdekken, maar het was in elk geval de eerste aanwijzing die wees op enig verband tussen de verschillende overvallen.

„Heeft U verder misschien nog iets te vertellen, dat voor ons van belang kan zijn?" vroeg Chasseur.

Even aarzelde Lunel, maar dan zei hij met een spotlichtje in zijn ogen: „Ik weet niet, of U er waarde aan hecht want het is een berichtje, dat voor de krant bestemd is en U heeft me verteld, dat U aan de krantenberichten heel weinig waarde hecht, maar in elk geval heeft U de primeur, want U bent de eerste die het hoort. De Man Zonder Wapens heeft het plan binnen een week de Man Zonder Hart te ontmaskeren. De Man Zonder Hart en diens Meester! — "

HOOFDSTUK IX

In grote opmaak gaven de kranten de dag na de ontmoeting van Lunel met de Man Zonder Wapens, het gehele avontuur van Lunel. Erg vleiend waren hierbij uiteraard de uitlatingen over de politie niet en sommige bladen noemden het een spel van kat en muis, dat de Man Zonder Wapens met de politie speelde. Het sprak dan ook wel tot ieders verbeelding, dat Lunel midden tussen de politiemannen was weggehaald, die hem beschermden en later met een auto van de politie weer netjes was thuisgebracht.

Ook Chasseur kon ondanks zijn vaste voornemens geen krant in te kijken, toch niet nalaten de verslagen over de nachtelijke gebeurtenissen van begin tot eind te spellen. De boodschap van de Man Zonder Wapens, dat hij binnen een week een eind zou maken aan het optreden van het lachende monster, dat de Man Zonder Hart werd genoemd, werd door vele redacteuren het beste nieuws sedert maanden genoemd. „Vage berichten van de politie, dat er een spoor wordt gevolgd, beschermen ons niet tegen moordenaars", aldus een van de bladen. „Een belofte van de Man Zonder Wapens weten we evenwel naar waarde te schatten want nog nooit heeft deze strijder tegen de misdaad zijn woord niet gehouden".

Deze en andere vrijwel gelijke uitlatingen stonden in de meeste bladen te lezen en waren voldoende om de stemming bij de politie, die sedert het optreden van de Man Zonder Hart, vrijwel steeds in mineur was geweest, nu vrijwel tot het absolute nulpunt te brengen.

Met een verbeten gezicht bestudeerde de Inspecteur Chasseur voor de zoveelste maal alle gegevens welke hij over het optreden van de moordenaar tot nu toe had verzameld. Hieronder hadden de bijzonderheden welke Lunel hem in de afgelopen nacht had verstrekt een belangrijke plaats. Alle namen die Lunel aan de Man Zonder Wapens had genoemd, waren ook hem bekend en reeds vanmorgen vroeg had hij de beste rechercheurs op pad gestuurd met opdracht alle mogelijke gegevens te verzamelen over deze personen. Op het ogenblik kon Chasseur weinig meer doen zodat hij besloot een bezoek te brengen aan zijn oude vriend Oud-Hoofdcommissaris Perneau, die hem al zoveel goede raad had gegeven.

Zoals gewoonlijk werd hij door het echtpaar Perneau met open armen ontvangen. Weldra zat hij achter een heerlijk kopje koffie in de gezellige zitkamer en terwijl mevrouw Perneau hem weer eens een keer vertelde hoeveel hij miste doordat hij nog steeds maar vrijgezel was, voelde hij hoe de zorgen van hem af vielen. Wat maakte hij zich eigenlijk druk over het geschrijf van die krantenkerels? Hij had tenslotte niets met die lui te maken en wanneer ze het beter konden, wel dan moesten ze het maar doen!

Instemmend knikte hij toen mevrouw Perneau hem vroeg: „Vind je het niet gezellig, zo'n leuk flatje en een kopje koffie op z'n tijd?" Triomfantelijk ging de grijze dame verder. „Nu, je geeft het zelf toe. Het is toch veel prettiger, dan in zo'n kaal pension. Wat jij nodig hebt is daarom een lief vrouwtje, dat voor je zorgt!"

Perneau, die tot nu toe de rol van toehoorder had vervuld mengde zich lachend in het eenzijdige gesprek. „Pas op Chasseur, als mijn vrouw zo begint wordt ze gevaarlijk en voor je er erg in hebt, heeft ze je al naar het stadhuis gebracht. Wanneer ze weduwe was... nou dan weet ik het zo net nog niet".

„Ach doe jij niet zo mal", weerde mevrouw Perneau verlegen af. „Je zou zo'n oud mens als ik nog bijna aan het blozen maken. Maar ik weet zeker, dat er leuke jonge meisjes genoeg zijn, die het best met Chasseur zouden aandurven".

„Je hebt er zeker al één op het oog", insinueerde Perneau.

Deze vraag bracht zijn vrouw kennelijk in verlegenheid, want ze keerde zich haastig om, zonder antwoord te geven en onder het mompelen van de melk die opstond, verdween ze rap naar de keuken.

„Zie je wel", zei Perneau, „je bent op gevaarlijk terrein m'n jongen. Mijn vrouw doet niets liever dan argeloze vrijgezellen koppelen aan een lid van de zwakke sexe. Wanneer je tenminste hier nog eens een nichtje of kennisje aantreft, neem dan maar meteen de benen weer, want anders verlaat je het huis als een verloofd man".

„Kom, dat zal wel loslopen", antwoordde Chasseur. „Trouwens dat kennisje van Uw vrouw lijkt me daar helemaal geen type voor".

Geamuseerd keek Perneau zijn jonge vriend aan. Dan schudde hij meewarig het hoofd. „Oh,... is het al zover met je gekomen? Wel dan is het maar het beste, dat we van dit onderwerp afstappen, want anders ben ik later de boze man die jullie van elkaar heeft willen houden".

(Wordt vervolgd)

Nederland genoot van meest zorgeloze vacantie sinds vele jaren

Van een vergeeld portret in een familie-album — Waar badgasten anno 1955 over spraken... en niet over spraken — Meer vacantiegangers dan ooit tevoren — Bij het overlijden van Beneluxman Jaspar — Bedrijvigheid aan de vooravond van het Koninklijk Bezoek.

Overpeinzingen in een stoomtrammetje

Nog slechts enkele dagen geleden zat Uw briefschrijver in een ouderwets stoomtrammetje, dat hem een en enkele honderden anderen bruinverbrande zakenlieden, onderwijzers, hoofdboekhouders, ambtenaren en andere badgasten met hun gezinnen onder luid belgeklingel terugvoerde naar de bewoonde wereld. Met de weemoed die onvermijdelijk verbonden is aan het einde van een vacantie, zagen wij door de raampjes van de tramwagen het zo vertrouwd geworden landschap voorbij glijden. Ergens op een heuvel lag, als een moderne burcht, een groot tehuis, waar kinderen uit de arbeiderswijken der grote steden nieuwe kracht en gezondheid opdoen. Langs hellingen, bedekt met duindoorn en blauwe zeedistel, wandelden, droomverloren, jonge paartjes, op een zandige vlakte bouwde een aantal jongens een „Indianenhut". Verderop, in de dennebossen aan de binnenzijde der duinen, waren hier en daar op schaduwrijke plekken groepjes vacantiegangers neergestreken. Vaders speelden er handbal met hun dochtertjes, twee meisjes, die in hang-

matten tussen de bomen een romannetje lagen te lezen, wuifden ons trammetje bij het voorbijrijden vrolijk toe.

Terwijl het tramtreintje schokkend en steeds maar klingelend met zijn bel voortstoomde schoot het Uw briefschrijver te binnen, dat hij dit alles, lang geleden, al eens eerder had gezien. Wanneer was dat? In zijn jeugd was hij hier nooit geweest. Verwarde hij het beeld dat hij nu zag, met een ander, uit een streek, waar hij als kind had gelogeerd? En plotseling wist hij het. Het panorama, dat hij door het raampje van de tram voorbij zag glijden, herinnerde hem aan een foto uit een familie-album. Een oude, vergeelde foto, van lang voor de eerste wereldoorlog, waarop twee dames met wijde rokken tot over de schoenen, pofmouwtjes en ingewikkelde kapsels elkaar een bal toewierpen, terwijl twee heren met ronde strohoeden, snorren en ouderwetse colberts krijgshaftig op de achtergrond poseerden.

Sfeer van eertijds keert terug

Op de een of andere wijze was deze foto voor ons altijd een symbool geweest van het rustige, zorgeloze leven, dat de Nederlandse burger leidde in een tijdvak, toen van massaslachtingen, wereldcrisis, oorlogsdreiging en al die andere problemen, die voor de generatie van Uw briefschrijver gemeengoed zijn geworden, nog geen sprake was. „Die tijd, die rust, krijen wij nooit weer", hadden wij vaak bij ons zelf gedacht als wij bij het doorbladeren van het oude familie-album op deze foto stuitten.

Hadden wij ons vergist en was die tijd tóch terugkomen? Natuurlijk, onze tijd is turbulenter dan die van vóór de vorige oorlog. Tijdens ons verblijf in het Noordzeedorp waren op de boulevard twee kinderen door auto's aangereden en van de mannelijke badgasten, die wij op het strand of op terrasjes hadden gesproken, klaagden zeker een half dozijn over maagpijn en andere symptomen, die op overwerktheid, nervositeit of de bekende „managers-ziekte" wezen.

Maar afgezien daarvan had de hele atmosfeer iets zeldzaam onbezorgds en ontspannens gehad. Geen gesprekken over oorlogsdreiging, die vorige jaren in alle vacantie-oorden nog schering en inslag waren. Straaljagers, die brullend laag over het strand schoten, wekten geen schrik meer, doch ontlokten hoogstens een typisch Hollandse opmerking in de zin van: „Daar gaat ons goede belastinggeld!"

Niemand praatte over de dreiging van de Waterstof- of Kobaltbom, of over de Russen. Natuurlijk sleepten wij, heren der schepping, onze nagestuurde dagbladen mee naar het strand, maar vaak bleven ze ongelezen liggen. Ook voor de radionieuwsberichten, die midden onder de maaltijd vielen, bestond, in vergelijking tot voorgaande jaren, maar matig belangstelling. Verleden jaar nog leefde bij iedere vacantie- en verlofganger, zij het ook nauwelijks bewust, de angst op een goede dag een onheilsboodschap uit de luidspreker te vernemen: in 1955 hadden de conferenties van Genève, terecht of ten onrechte, deze angst weggenomen.

Idylle

Waar de angst wegvalt ontstaat de idylle, ook in ons baddorp. Gezinsvaders luierden onbezorgd op het strand en verrasten hun kinderen door de bereidheid, waarmee zij deelnamen aan grote wandelingen of vermoeiende balspelen. Moeders wijdden zich vol overgave aan hun kleuters en aan de onderlinge bespreking van de problemen, die tot de wereld van de vrouw behoren. En de kinderen voelden de stemming aan, zoals alleen kinderen dat kunnen, en maakten er gretig gebruik van.

Het spreekt vanzelf, dat er ook geklaagd werd in ons baddorp. Niet over het weer, dat ons, na een verregende zomer in het vorige jaar en een nare kwakkelwinter, nu dag in dag uit stralende zonneschijn bracht. Ook niet over de aanwezigheid van zeer vele badgasten uit het land, dat vijftien jaar geleden heel Europa onder de voet dreigde te lopen en tijdens de bezetting alleen in ons Noordzeedorp drie kwart van de huizen lieten afbreken. De Duitse gasten mochten dan wat uitbundiger en luidruchtiger van hun vacantie genieten dan wij, zij drongen zich niet op, terwijl het feit, dat een Duitse badgast meegeholpen had aan de redding van een naar zee afgedreven Nederlands jongetje, veel „goodwill" voor hen schiep.

Een jeugdige amateur-garnalenvisser, ergens in een Nederlandse badplaats anno 1955.

Nee, wanneer wij klaagden — en als rechtgeaarde Nederlanders voelde de grote meerderheid zich min of meer verplicht van tijd tot tijd bij de schaduwzijden van het leven te vertoeven — dan was het, in de kring der dames, over het tekort aan huishoudelijke hulpen (alle meisjes gaan naar fabriek en kantoor!), de eigengereidheid van de jeugd en over de moeilijkheid een passende woning te vinden voor een groeiend gezin.

Bij de heren waren er twee kampen: dat der zakenlieden, die het vooral op de naar hun mening heersende ambtenarij en op de hoge belastingen gemunt hadden, en dat der in loondienst staande ambtenaren, leraren en andere hoofdwerkers, die de zakenlieden hun inderdaad merkbare welvaart benijdden en vonden, dat de vruchten, die zij — de „loonslaven" — van de hoogconjunctuur plukten, heel wat geringer waren dan die der georganiseerde arbeiders enerzijds en van de kleine en grote werkgevers anderzijds.

Zomer loopt ten einde

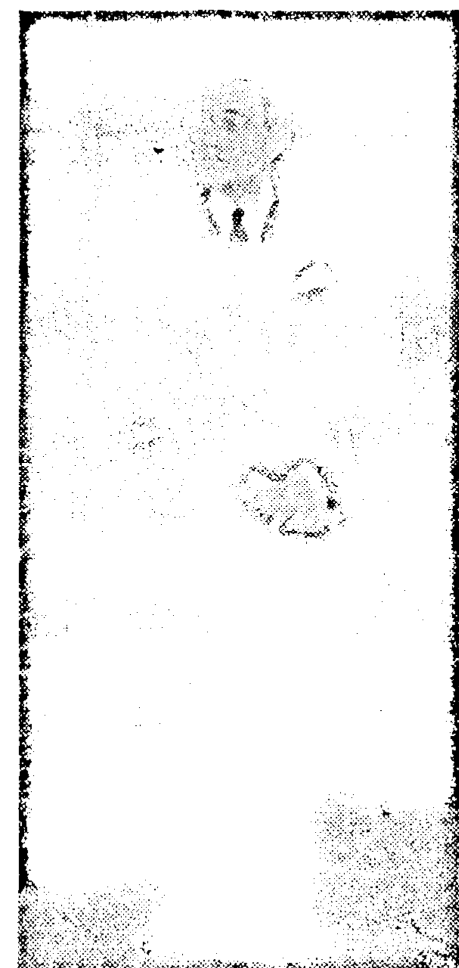
Maar — en dat beseften wij in ons badplaatsje allen terdege — eigenlijk waren dit alles vraagstukken van het tweede plan. We hadden zon, we hadden vacantie en er was althans geen ogenblikkelijke dreiging van een nieuwe oorlog of wereldcrisis. En wat wil een mens, wat wil zelfs een nuchtere, spoedig tot klagen bereide Nederlander nog meer?

Nu wij deze brief schrijven lopen de zomervacanties al weer ten einde. Bij duizenden keren jonge en oude Nederlanders terug uit hun vacantie-oorden in Oostenrijk, Frankrijk, Duitsland en Zwitserland, op de Noordzee-eilanden en tussen de bossen van Limburg en de Veluwe. De schoolhekken gaan weer open, op overheidsbureaux en op de kantoren van grote firma's herneemt het werk, dat door de vacantieroosters anderhalve maand lang aanzienlijk heeft gestokt, weer zijn normale gang.

Statistieken, die het kunnen bewijzen, zijn er nog niet, maar waarschijnlijk zijn er nooit meer Nederlanders met vacantie geweest dan in de warme, zorgeloze zomer van het jaar Onzes Heren 1955. En even waarschijnlijk is, dat sedert een generatie of langer, nooit zo ècht van een vacantie is genoten als dit zomerseizoen, waarin, afgezien van Argentinië en Noord-Afrika, schokkende gebeurtenissen uitbleven, de internationale situatie zich kenmerkte door een ontspanning, zoals wij sinds de laatste oorlog nog niet hebben gekend en ook in Nederland maar heel weinig voorviel, dat het vermelden waard is.

Dood van een optimist

Een dier weinige voorvallen is het overlijden, op nog slechts 49-jarige leeftijd, van een man, wiens naam buiten Nederland, België en Luxemburg slechts weinig bekend was, maar die in die landen met taaie volharding en onverwoestbaar optimisme heeft gestreden voor een groot en belangrijk ideaal. Mr. dr. E. J. E. M. H. Jaspar, zoon van een kantonrechter in Maastricht, werd in 1946 secretaris-generaal van de Belgisch-Nederlands-Luxemburgse Douane-overeenkomst, beter bekend als Benelux, en heeft sindsdien in zijn secretariaat in Brussel en in talloze spreekbeurten slechts voor één ding geijverd: de vervolmaking van de Benelux tot een hechte economische gemeenschap tussen de drie kleine West-Europese landen. Hij was er van overtuigd dat volledige douanevrijheid tussen Nederland, België en Luxemburg, uitwisselbaarheid van arbeiders, technische en wetenschapsmensen en als gevolg van één en ander ook nauwe politieke samenwerking een zegen zou zijn voor deze drie staten en een wegwijzer voor andere landen om te komen tot wat men met een geleerd woord Europese en Westerse integratie (lees: hechte samenwerking) noemt.

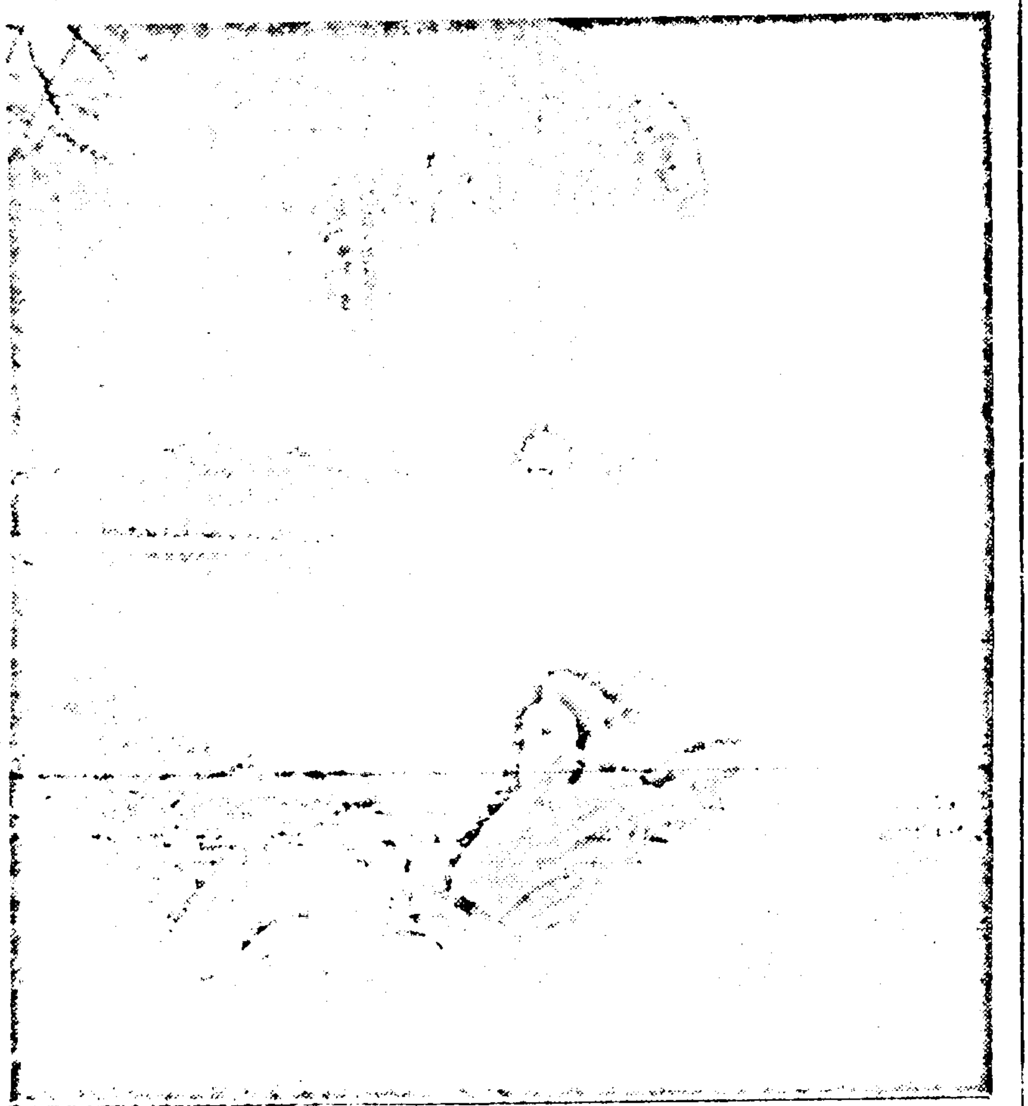
Mr. dr. E. J. E. M. H. Jaspar, de onlangs overleden secretaris-generaal van Benelux.

Dr. Jaspar heeft de verwezenlijking van zijn ideaal niet mee mogen maken. De zo uiteenlopende economische structuur en positie van de drie landen en het feit, dat bij de totstandkoming van een volledige tolunie belangrijke bedrijfsgroepen althans aanvankelijk grote nadelen zouden ondervinden, heeft de totstandkoming van een èchte Benelux tot nu toe tegen gehouden.

De komende jaren zullen leren, of dr. Jaspar zijn tijd vooruit was, dan wel een oplossing nastreefde, die straks door anderen achterhaald zal worden. Het beste bewijs evenwel van de mate, waarin hij zelf reeds Benelux-burger was geworden (waar hij als Zuid-Limburger trouwens uitnemend voor gedisponeerd was) vormt het feit, dat vele Belgische en Nederlandse journalisten vóór zijn dood nooit precies hebben geweten, of dr. Jaspar, die even vloeiend Frans als Nederlands sprak, nu Belg, Luxemburger of Nederlander was.......

Zowel Benelux als de nieuwe rechtsverhouding tussen Nederland, De Nederlandse Antillen en Suriname hebben jarenlang de geesten en de werkkracht van de politici in de betrokken landen bezig gehouden. Maar terwijl Benelux tot nu toe niet verder kwam dan een half voltooid geraamte van wat misschien eens een economische unie wordt, is de regeling, belichaamd in het Statuut voor het Koninkrijk, feitelijk in verrassend snel tempo tot stand gekomen, vooral, wanneer men in aanmerking neemt, welke moeilijkheden, tere en tevens ingewikkelde punten hier aan de orde waren.

Thans, nu de nieuwe regeling tussen de rijksdelen enige tijd functioneert, blijkt welk een belangrijk stuk werk indertijd door de deelnemers aan de Ronde Tafel Conferentie en hun medewerkers is verricht. Reeds heeft de gevolmachtigd minister van de Nederlandse Antillen, mr. W. F. M. Lampe, aan besprekingen van de rijksministerraad in Den Haag deelgenomen. Antilleaanse ministers — zoals onlangs nog de plaatsvervangend minister-president, mr. S. N. van der Meer — komen en gaan en ieder beschouwt hun nieuwe, door het Statuut zo belangrijk geworden posities als iets volkomen vanzelfsprekends. Binnenkort zál het Koninklijke Bezoek nog eens de nieuwe verhoudingen in het Koninkrijk bevestigen. Aan de voorbereiding van dit bezoek wordt ook hier in Nederland achter de schermen hard gewerkt. De calèche, waarmee Koningin Juliana en Prins Bernhard hun voornaamste rijtoeren zullen maken, gaat binnenkort scheep. Op de kruiser „De Ruyter" zet men bij het drillen van de manschappen nog eens extra de puntjes op de i en voor de leden van de hofhouding en het personeel van het secretariaat van de Koningin, belast met de organisatie van de talloze details van het bezoek — zulks in nauwe samenwerking met Willemstad en met mr. Lampe en diens plaatsvervanger, mr. N. Debrot, in Den Haag, — is — en wordt er nog steeds — heel wat arbeid verricht Waaruit de lezer op kan maken, dat in deze zomermaanden, waarin heel Nederland met verlof scheen, er toch ook nog mensen waren, die in plaats van uit te rusten extra hard werkten!

Talloze Nederlanders genoten deze zomer van een zorgeloze vacantie in bos of hei aan het strand of in de bergen. Een dikke boom kan een heerlijk rustbed vormen.

EEN BROK HAAGSE HISTORIE VERDWIJNT

Inventaris „Du Vieux Doelen" komt in veiling

Zeer kostbare wijncollectie onder de hamer

(Van onze Haagse correspondent)

„Niet storen; Not to be disturbed; Ne pas déranger; Nicht stören" staat er op de ronde kaartjes, die de hotelgasten van de „Vieux Doelen" op de buitenzijde van hun kamerdeur konden hangen. Maar er zijn geen hotelbewoners meer, wier rust geëerbiedigd moet worden. Alleen de Amsterdamse veilingmeester Chr. Bolle heeft hier nog voor korte tijd zijn intrek genomen en hij is niet een figuur, die het van de stilte moet hebben. De stemming in het gerenommeerde hotel aan het Tournooiveld in Den Haag is er trouwens niet meer naar om wie of wat dan ook met rust te laten. Het publiek heeft bezit genomen van het befaamde oude huis: de inventaris van Hotel „Du Vieux Doelen" zal, als de lezer deze correspondentie onder ogen krijgt, reeds openbaar geveild zijn!

Het gebouw was reeds in de zeventiende eeuw als Doelen in gebruik bij het Gilde van Sint Joris. Bij de opheffing van dit gilde in 1795 richtte men er een logement in. Precies anderhalve eeuw is hier het „logementsbedrijf" uitgeoefend — en hoe. Tal van hoge gasten hebben in de „Vieux Doelen" gemaaltijd en gelogeerd. De laatste jaren was het hotel zeer in trek bij regeringsautoriteiten, die er hun gasten ontvingen. In feite speelde zich hier vaak meer van het z.g. „politieke leven" af dan in „De Witte". Ministers gebruikten in de Oude Doelen dikwijls de lunch en ook Prins Bernhard was er menigmaal gast. Restaurateur-hotelier Bienen, die nu op Texel vacantie houdt, was en is een wijnkenner als weinigen. In de gewelven onder het eeuwenoude gebouw, waar 's winters en 's zomers de zelfde temperatuur heerst, lag een kapitaal aan kostelijke wijnen, champagne, sherry, port, vermouth, whisky, gin, cognac en likeuren. Twaalfduizend flessen.... Zij liggen er nóg: de „Vieux Doelen" verkeert in een staat, dat men er zó een zeer luxueuze maaltijd voor een paar honderd gasten zou kunnen aanrichten.

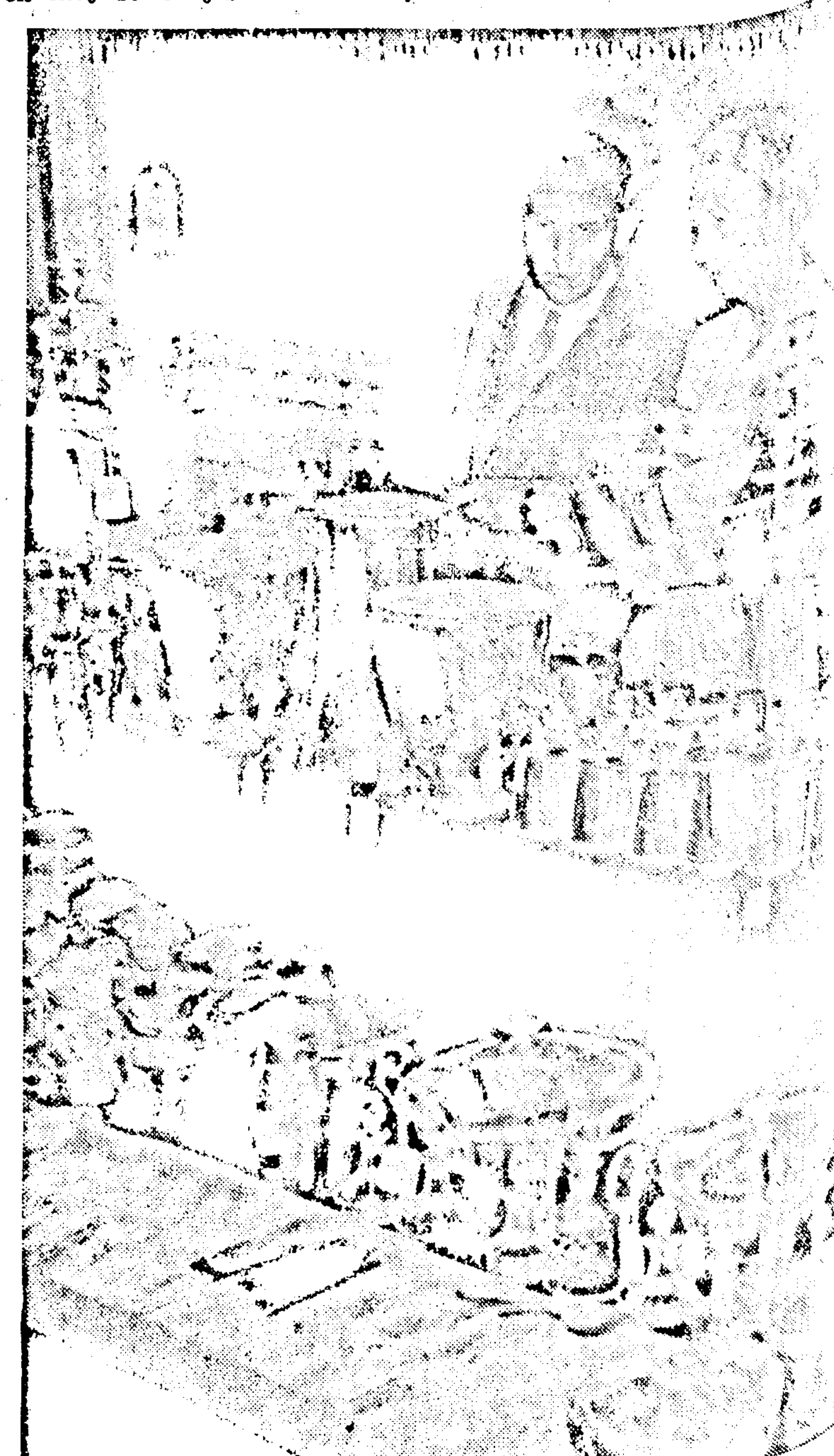
Nog een paar dagen kan dat, maar spoedig zullen de 831 flessen Lussac-Saint-Emilion, de 988 flessen Vieux Château Certan en al die andere verrukkelijke Bordeaux, de Bourgognes en de rijke inhoud der provisiekasten tot en met de blikjes haaievinnen-, kan-geroestaart- en vogelnestjes[...] strooid raken over vele kopers[...] de belangstelling voor deze ve[...] bijna 4000 nummers. Hoteldire[...] ben hun vertegenwoordigers ge[...] met kennersblik de cassaroles[...] fiers, de champagnekoelers en [...] roosters, de oestervorken en [...] ovale vleesschotels gekeurd heb[...] distingeerde Haagse dames heb[...] tafeldamast bevoeld en bestre[...]

Met hotel „Du Vieux Doelen" [...] dwijnt een stuk Haagse [...] Waarom het verdwijnt is [...] steeds niet goed duidelijk. S[...] zeggen, dat de exploitatie [...] aandeelhouders niet attract[...] was. Anderen leggen de r[...] de verkoop van het gebouw [...] hoort mompelen, dat er een [...] het oude pand gevestigd zou [...] ook wel is er sprake van e[...] bassade en zelfs van een nieu[...]

Wat hiervan zij, de inventaris [...] onder de hamer; van het 200 [...] gobelin, niet lang geleden a[...] behang ontdekt en Israëls' [...] „Vissersfamilie" tot de vlagge[...] de deurdrangers, het sleutelrek [...] portier en de bordjes „DAMES" [...] „HEEREN" toe. Grote bela[...] richtte zich tijdens de kijkdage[...] Louis XVI-, e rococo- en de [...] meubelen, op de uitgebreide [...] lectie rood koperen keukeng[...] schat der linnenkamers en d[...] vol fonkelend hotelzilver ter waa[...] vijf en twintig duizend gulden [...] ventaris van de hotelkamers [...] f 30 en f 40 per nacht valt w[...] maar die van het restaurant, w[...] enkele tafels gedekt stonden [...] woordt wel helemaal aan het [...] dergelijk gerenommeerd huis [...] wachten.

Het sterkst tot de verbeelding [...] wel de uitstalling in een der [...] beneden, waar de monsters va[...] nencollectie te pronk stonden [...] intense interesse, in vervoering [...] den we haast zeggen, hebben [...] kenners hier hun hart opgehaa[...] wordt dan ook wel stil bij een [...] Cos d'Estournel van 1893 en wa[...] gen bij een fles Château Mou[...] schild, die voor f 125 op [...] stond.... Het merendeel van [...] nen, die in veiling komen, is [...] persoonlijk door de heer Bienen [...] streeks aangekocht in hun d[...] zulks in overleg met de Rege[...] het hotel destijds gereserveerd [...] ministers en diplomaten.....

Maar Hotel „Du Vieux Doelen" [...] niet meer. Eenmaal, andermaal, [...] maal.... verkocht!

Een der rijke interieurs van de Vieux Doelen.

N.Y. Times ingenomen met verklaring van premier Harahap

New York. — In een artikel dat tot opschrift draagt „Onze vrienden in Indonesië" schrijft de New York Times.

„De Amerikanen kunnen ingenomen zijn met de verklaring van de nieuwe Indonesische premier dr. Harahap, dat hij zal streven naar nauwere banden met de Verenigde Staten. Als de vertegenwoordiger van de grootste politieke partij in de Archipel, is hij politiek gezien in een sterker positie dan zijn voorganger en kan hij zich risico's veroorloven. Het mag vreemd lijken dat een uiting van vriendschap jegens een bevriend land omschreven moet worden als een politiek risico, maar dat is precies zoals de toestand in Indonesië is geweest."

„Er zijn twee factoren aan het werk geweest. Een is het overblijfsel van de anti-kolonialistische campagne, die een einde maakte aan de Nederlandse souvereiniteit. Als gevolg hiervan is elke Westelijke natie en elke bondgenoot van Nederland automatisch onder verdenking. De andere factor is natuurlijk het element van communistische steun voor de regering dat nu weggewerkt is. De motieven van de Verenigde Staten werden bewust vervalst en belasterd", aldus de New York Times.

Joop Geesink neemt deel aan festival voor commerciele films

Amsterdam. — „Dollywood" en „Starfilm", de beide filmproductiemaatschappijen van Joop Geesink, hebben samen elf films ingezonden voor het internationale festival voor commerciële films, dat van Maandag 26 September tot Zaterdag 1 October as. te Monte Carlo zal worden gehouden. Dit is het tweede filmfestival van de International Screen Advertising Services („ISAS").

Geesink heeft drie films gezonden voor ieder der navolgende categorieën: speelfilms, poppenfilms en televisiefilms. De resterende twee films zijn reclamefilms, die „Dollywood" gemaakt heeft voor twee Engelse firma's en die vertoond zullen worden in de categorie „truckfilms".

Behalve de „grand prix" voor de beste van alle vertoonde films zullen op dit festival in Monte Carlo prijzen worden uitgereikt voor de beste film van iedere categorie. Tenslotte zijn er prijzen voor de beste fotografie, kleur, muziek, voor de beste geluidseffecten en voor de films, die de reclameboodschap op de beste wijze overbrengen.

Strijd in Londense onderwereld

Bendeleiders verwisselden ziekbed voor gevangenis

Londen. — Jack Spot en Italiaanse Albert, de twee Londense bendeleiders, die met een gevecht op leven en dood het sein gaven voor een nieuwe gangsteroorlog, hebben het ziekenhuisbed verwisseld voor een cel. Italiaanse Albert werd uit het ziekenhuis ontslagen en Jack Spot ontsloeg zichzelf, omdat zijn vijanden in de onderwereld zijn vrouw bedreigden. Scotland Yard arresteerde beide mannen, die voor hun eerste openbaar verhoor voor de politierechter verschenen. Zij zullen terecht moeten staan wegens een aanslag op elkaars leven, het verstoren van de openbare orde en het dragen van een gevaarlijk wapen — een mes.

Voor de politierechter zat een breedgeschouderde politieman tussen de twee bendeleiders in, die elkaar het koningschap van de Londense onderwereld betwisten. Jack Spot had een groot litteken over zijn linkerwang, het overblijfsel van de „meestersnee", die de zware jongens van Londen elkaar met een scheermes plegen toe te dienen. In dit stadium van hun openbare vernedering bleken de aanvankelijk zo hooghartige mannen lak te hebben aan de „erecode", die een absoluut stilzwijgen tegenover de politie en gerechtelijke autoriteiten eist. Zij beschuldigden elkaar om het hardst. Maar over de oorzaak van de oorlog, de concurrentiestrijd om de bookmakersstands op de Londense racebanen, zwegen zij beiden in alle talen.

De verdedigers vroegen de politierechter de mannen tegen het betalen van een borgsom uit arrest te ontslaan. De detectives in de getuigenbank bezworen de rechter echter, dat dit gevaar zou opleveren voor de openbare veiligheid.

Na de vechtpartij tussen de Londense benden, waarbij vier mannen zwaar werden gewond, is de uiterlijke rust voorlopig teruggekeerd. Maar de geschillen zijn niet bijgelegd en er zijn thans zeven bendeleiders, die elkaar met de hulp van hun aanhang letterlijk naar het leven staan. Daarvan zijn Jack en Albert er twee. Daarom vond de rechter het maar beter hen veilig achter de tralies te houden. (Trouw)

„Prijs van Europa" ingesteld

den Haag. — De Vereniging van Nederlandse Gemeenten te 's-Gravenhage heeft van de Raad van Europa te Straatsburg bericht ontvangen, dat deze organisatie een „Prijs van Europa" heeft ingesteld, die elk jaar zal worden uitgereikt aan de gemeente, die de meest opmerkelijke bijdrage heeft geleverd tot verbreiding van de Europese gedachte. De prijs bestaat uit een plaquette en een jeugdreisbeurs, ter bevordering van de jeugduitwisseling, en zal worden toegekend door de speciale commissie voor gemeentelijke en regionale zaken van de raadgevende vergadering van de Raad van Europa. Ieder jaar zal de prijs in een plechtige zitting van de raadgevende vergadering, tijdens de herfstzitting van de Raad van Europa, aan de burgemeester van de bekroonde gemeente worden overhandigd.

Amerikaanse bursalen voor studie naar Nederland

Ook Nederland zelf stelt beurzen voor Amerikanen beschikbaar

New York. — In twee groepen zijn dezer dagen 31 Amerikaanse studenten van New York scheep gegaan, teneinde gedurende een jaar in Nederland hun academische studie voort te zetten. Van hen hebben er 29 een beurs gekregen in het kader van het Amerikaanse Fulbright-studieprogramma, twee hebben uit het Fulbright reisfonds een toelage ontvangen, maar voor hun studie hebben zij een bijzondere beurs ontvangen van de Nederlandse regering; het zijn William Holladay uit Altadena, Californië, en Earl Kletsky uit Bedford, Massachusetts, dié resp. theologie en electrotechniek gaan studeren. Nederland stelt telkenjare drie studiebeurzen beschikbaar voor Amerikanen, die hun studie in het vak hunner keuze in Nederland willen voortzetten.

De studenten zijn afkomstig uit 13 staten en vormen slechts een klein deel van de 900 studenten, die dit jaar ingevolge het Fulbright-programma in het buitenland gaan studeren met het doel „het onderling begrip in de wereld door middel van uitwisseling bij de studie te bevorderen". Het onderwerp van studie is bij deze honderden studenten zeer gevarieerd. Een student van de rechtsfaculteit in Harvard zal aan de Handelshogeschool in Rotterdam het belastingrecht voor ondernemingen gaan studeren en hoopt daardoor een inzicht te verkrijgen van de invloed van de jongste liberalisatiemaatregelen op de Nederlandse belastingwetgeving. Twee anderen zullen in Delft photogrammetrie en geologie studeren. Een student in staatswetenschappen, die een [...] wil maken van de regeringsstelsels [...] Europa, zal het Nederlandse [...] recht bestuderen en een onderzoek [...] instellen naar de rol van de [...] dienstig georiënteerde politieke partijen in Nederland.

Zoals bekend is, worden de fondsen voor het Fulbright studiebeurzenprogramma verkregen uit de verkoop van overtollige voorraden in het buitenland. Het programma werd in [...] ingesteld als onderdeel van het uitwisselingsprogramma ten behoeve [...] het onderwijs van het ministerie [...] buitenlandse zaken.

Weer onbekende duikboten bij Zweden

Oslo. — Onbekende buitenlandse duikboten zijn voor de zesde keer [...] de afgelopen zes weken aan de Zweedse Oostzeekust waargenomen. [...] wordt gezegd in berichten van [...] rige weken is melding gemaakt [...] onbekende duikboten binnen Zweedse territoriale wateren.

Drukke belangstelling

San Nicolaas zag een Christelijke school verrijzen

San Nicolas. — Er waren gistermiddag bij de Prins Bernhardschool vele notabelen aanwezig voor de opening van de School voor Protestants Christelijk Onderwijs. Wij zagen er o.a. de Gezaghebber en mevr. Kwartsz, de Eilandssecretaris Kerstens, schoolopziener G. Kok, Lago's Teagle, gedeputeerden E. Petrona en P. Croes, rechter Schaafsma en voorgangers van de protestantse richtingen.

De heer J. Eikelenboom voorzitter van de Vereniging voor Protestant Christelijk Onderwijs, bracht zijn dank uit voor de grote belangstelling bij de opening en releveerde de geschiedenis, welke de opening vooraf ging. Hij memoreerde, dat hier de medewerking was verleend door alle Protestantse richtingen en door deze samenwerking kon thans reeds de school geopend worden.

Buiten de vereniging om werd grote steun ondervonden van het Bestuur van Openbaar en Bijzonder Onderwijs. Bijzondere dank was men verschuldigd aan de Eerwaarde Zusters en Frères die door hun grote steun en waardevolle adviezen de vereniging op de goede weg hadden geholpen.

Deze rede werd door de heer Polvliet, vice-voorzitter in het Engels herhaald. Vele sprekers volgden hierna, o.a. de heer G. Kok, schoolopziener, voorgangers van de Methodistenkerk, Seventh Day Adventist en Anglicaanse kerk, vertegenwoordigers van het Protestantse Christelijk Onderwijs op Curaçao, door Ds. Baart, die er aan herinnerde, dat er reeds een Protestantse school bestond op Piedra Plat en de heer Teagle van Lago's Public Relations. De heer Teagle zei, dat hij reeds 14 jaar op Aruba woonde, de langste tijd, die hij ooit in zijn leven op een en dezelfde plaats had gewoond en dat het eiland en zijn bevolking hem na aan het hart lag. Hij brak een lans voor het idee om ook in het Engels onderwijs te geven, zodat de leerlingen zich het gebruik van deze taal eigen zouden kunnen maken. Het was niet omdat het Engels beter was als een andere taal, doch omdat men daardoor grotere mogelijkheden voor de leerlingen zou scheppen. De grootste industrie van het eiland is die van een Engels sprekende maatschappij en de leerlingen van een school, die het Engels naast hun moedertaal volkomen machtig zijn, hebben daardoor een betere kans.

Wij herinneren er aan dat wij hierover in onze Arubaanse kolommen reeds meer dan eens hebben geschreven.

Ten slotte nam de heer Chr. Boekooi, het hoofd van de school, het woord, waarna de school bezichtigd werd en de aanwezigen een koele dronk werd aangeboden. Van deze plaats uit wensen wij de Vereniging voor Protestants Christelijk Onderwijs gaarne veel succes toe.

De heer J. Eikelenboom, voorzitter van de Vereniging voor Protestants Christelijk Onderwijs, opende de bijeenkomst gisteren ter gelegenheid van de opening van de eerste bijzondere school voor Protestants Christelijk Onderwijs te San Nicolas.

Groot defilè voor de Koningin op 21 October

Oranjestad. — Er heeft zich een comité gevormd, dat een grootse manifestatie wil organiseren door middel van een defilé. Daartoe werden door de voorzitter van dit comité alle sport- en jeugdverenigingen uitgenodigd zich op te geven, zoals door een advertentie elders in dit blad is aangekondigd. Het ligt in de bedoeling dat alle verenigingen daaran meedoen.

Autoraces werden gestopt

Oranjestad. — Dezer dagen moest de politie optreden voor een paar snelheidmaniakken. De heren bestuurders hadden als racebaan uitgekozen de hoofdverkeersweg tussen Oranjestad en San Nicolas, waar zij respectievelijk met een Cadillac en een Pontiac snelheden ontwikkelden tussen de 130 en 140 Km. Met absolute minachting voor de veiligheid van andere weggebruikers raasden de heren voort in de richting van San Nicolas. Toen de politie hen trachtte te stoppen. ging de bestuurder van de Cadillac op de vlucht met een vaart tussen de 150 en 160 Km. Later kon hij staande worden gehouden op de nieuwe weg van San Nicolas.

Achtste wijziging begroting

Oranjestad. — Het B. C. zond de Raadsleden de bladzijden van de begroting 1954 toe, welke betrekking hadden op onderlinge wijzigingen en als de 8ste wijziging werd aangemerkt.

Kinder modeshow had succes

Oranjestad. — De kleine zaal van Trocadero was door de heer Hoen gratis ter beschikking gesteld voor de kinder modeshow, welke gistermiddag gehouden zou worden. Bijna zou de show geen doorgang kunnen vinden, daar de pianiste ter elfder ure verhinderd was. Gelukkig was de heer Laclé, Antilliaans student in Nederland met verlof op Aruba, onmiddellijk bereid in te vallen. Hij speelde voortreffelijk, waardoor hij het Comité Nationaal Geschenk een grote dienst heeft bewezen. De show zelve is werom een succes geworden en de inspanning die mevr. Fitchi Croes zich getroost heeft deze shows te regelen, is waarlijk niet voor niets geweest.

Bootje gevonden

Oranjestad. — Nabij het eilandje Bucuti werd een onbemand bootje aangetroffen van ongeveer 7 voet lang. Het werd door de Havendienst opgepikt en binnen gesleept.

Een uit 24 man, 4 opzichters en een hoofdopzichter bestaande ploeg werd in 2 weken tijds opgeleid op de binnenplaats van de Margrietschool. Deze ploeg zal ons eiland vrijmaken van de G.K.M. Zij werden speciaal medisch gekeurd en alle maatregelen werden genomen deze mensen tegen de invloed van dieldrin te beschermen. Hierbij een plaatje van deze ploeg, zoals deze werd opgesteld voor de loods tegenover de CocaCola-plant.

Zo zijn de mensen

Pijnlijk

Een zekere mijnheer Linus Klümper uit Jasper in Indiana is het slachtoffer geworden van de hittegolf. Klümper, die op zijn bed een electrische ventilator had gerepareerd en het apparaat daarna op de grond naast het bed had gezet, viel in slaap. Tijdens zijn slaap „viel" — om zo te zeggen — zijn rechtervoet over de rand van het bed. Intussen „kroop" de zoemende ventilator over de grond, aangedreven door de dreunende motor. Totdat het suizende gevaarte op een gegeven ogenblik de „hangende" voet passeerde en pardoes de grote teen van vriend Klümper afmaaide. Klümper werd zonder wekker wakker......

Vrijwilliger

Een 50-jarige Italiaanse astroloog, Alfonso del Bello, heeft zich vrijwillig gemeld als „proefkonijn" voor wetenschappelijke experimenten, waarbij een „bemand" ruimteschip van de aarde zal worden afgevuurd. Zijn voorwaarden zijn: een voorschot van 50 millioen Lire, een bedrag van 300 millioen Lire, als hij „zonder iets" van een ruimtevaart terugkeert of 600 millioen Lire, indien hij zou terugkeren met „inlichtingen of gegevens van waarde voor het wetenschappelijk onderzoek". Alfonso del Bello deed zijn aanbod in een brief aan de burgemeester van Milaan. Hij noemt zich „astroloog, muziekhistoricus, crimineel anthropoloog en deskundige op het gebied van wiskundige berekeningen betreffende het heelal".

Vrijwilliger (II)

Een andere vrijwilliger voor de ruimtevaart is Feroze Sethna, een 25-jarige jongeman uit Karachi. Deze heeft zich schriftelijk bij de Amerikaanse ambassade aangeboden als piloot voor de eerste vlucht naar Mars. „Als ik naar de sterren kijk", schreef hij, „bekruipt mij het verlangen de aarde te verlaten, de wereldruimte in te vliegen en onze vrienden op Mars de hand te drukken". Hij berichtte verder, dat hij goed gezond, vrijgezel en niet speelziek is, niet rookt en niet drinkt. Maar de ambassade stelde hem teleur. Hij ontving een briefje met de mededeling, dat het nog niet zo ver is en dat overigens vermoedelijk allereerst een Amerikaan in aanmerking zal komen.

Wat het weegt......

Een Russische astronautische expert, Y Kledtsewitsj, heeft in een artikel in de Literaire Gazet van Moskou dezer dagen voorspeld, dat binnen vijf à tien jaar een onbemande vlucht naar de maan zal worden gemaakt en dat de maan dan volkomen geëxploreerd zou worden door met televisie uitgeruste apparaten. Het zou beter zijn, volgens deze Sovjet-expert, om het ruimteschip onbemand te laten, omdat men voor een vlucht zonder mensen een schip van slechts enige honderden tonnen kun gebruiken, terwijl een bemande vlucht een ruimteschip van ongeveer een millioen ton nodig zou maken.

Snoepje van de week

Heinrich Lienau uit Flensburg in West-Duitsland, die van het invoeren van zeewier een winstgevend bedrijf heeft gemaakt, gelooft, dat men er spoedig in zal slagen snoep uit zeewier te bereiden. Hij gaat binnenkort naar Drontheim in Noorwegen om daar deel te nemen aan een internationaal congres van biologen over de mogelijkheden van verwerking van zeewaterplanten als voedsel. Dezer dagen deelde hij mee, dat men hoopt spoedig zeewier te kunnen gaan verwerken in chocoladeproducten. Men is reeds bezig de verwerking van zeewiermeel in brood te beproeven.

Zwitsers zakenman wil atoomschool openen

Lesgeld: 100 Zw. francs per dag

Bern. — De 43-jarige Zwitserse zakenman Fritz Meili heeft bekend gemaakt, dat hij binnenkort de eerste Europese atoomschool denkt te kunnen openen. De school zal gevestigd worden in een kasteel-achtig gebouw aan de oever van het Meer van Constance. Meili zegt, dat al een aantal geleerden van naam heeft toegezegd aan de school te zullen doceren. Volgens Meili is de school niet bedoeld als concurrentie voor universiteiten of technische hogescholen, wier taak het is geleerden en ingenieurs op te leiden. Het enige doel van zijn school is de industrie de m gelijkheid te bieden te zien wat beschikbaar is op het gebied van atoomuitrusting en haar personeel bekend te maken met het gebruik er van.

Het lesgeld zal 100 francs per dag bedragen en gekozen zal kunnen worden uit een verscheidenheid van cursussen, die gegeven zullen worden door mannen van naam, wier salarissen zullen variëren van 2500 tot 5000 Zwitserse francs per maand. Meili zegt al veel brieven ontvangen te hebben van personen en ondernemingen, die belangstelling voor zijn initiatief hebben, waaronder van firma's, die leden van hun staf willen laten inschrijven voor de cursussen voor industriële toepassing van de atoomkennis. Meili zegt, dat de school ook een permanente tentoonstelling van moderne atoomuitrusting en de toepassing daarvan in industrie en landbouw zal bevatten. Meili heeft o.a. aan president Eisenhower om bijdragen voor deze tentoonstelling gevraagd.

Prinses treedt in klooster

Prinses Ifedma van Orlu, wier vader regeert over een millioen onderdanen in het Nigerische koninkrijk Orlu, is zuster Maria Josephina Theresa geworden bij de Missiezusters van de H. Rozenkrans te Killeshandra. Zij doet daarmede uiteraard afstand van haar koninklijke rechten.

Prinses Ifedma, die vier en twintig jaar is, is indertijd naar Ierland gekomen om medicijnen te studeren aan de universiteit van Dublin. Doch na enkele maanden verzocht zij om toelating tot de orde van de H. Rozenkrans.

Haar opneming in de missie-orde zal Woensdag geschieden in aanwezigheid van bisschop Austin Quinn van Kilmore. In Orlu, in het hart van Afrika, zal haar vader tegelijkertijd een Mis bijwonen op de plaats, waar hij een nieuwe kerk laat bouwen ter ere van zijn dochter en ten koste van ongeveer achthonderdduizend gulden.

De wereldkampioenschappen in Milaan

Milaan. — Bij de serie achtervolging amateurs voor de wereldkampioenschappen wielrennen werd de Nederlander Van Houwelingen uitgeschakeld. Zijn tijd was 5 min. 11.16 sec. De Nederlandse kampioen Van Heusden maakte een snellere tijd (5 min. 6.4 sec.) en kwam in de kwartfinale. Daarin werd hij evenwel uitgeschakeld door de Engelsman Brotherton.

Bij de sprints amateurs won de Nederlander Mahn zijn serie en zijn landgenoot Captein werd tweede in een andere serie evenals Post. De winnaars komen in de achtste finales; de anderen in de herkansingen. Post en Captein slaagden er niet in zich in de herkansingen voor de achtste finales te klasseren.

In de sprintseries voor profs won Van Vliet van de Duitser Potzernheim in de tijd van 11,4 sec. Hijzelendoorn werd tweede achter de Italiaan Maspes. Derksen won van Gérardin (Frankrijk). De winnaars komen in de kwartfinales; de verliezers in de herkansing. Hijzelendoorn werd daarin door Peacock (Engeland) verslagen.

In de eerste serie van het stayerkampioenschap (over één uur) won de titelhouder Verschueren (België) die 78.278 km. aflegde. De Nederlande Wagtmans werd vierde op 125 meter.

Ezzard Charles op retour

Cleveland. — Ezzard Charles, oud-wereldkampioen zwaargewicht, heeft te Cleveland voor de tweede keer in één maand tijds zijn meerdere moeten erkennen in Tommy („Orkaan") Jackson, die hem op punten versloeg. Voor de 34 jaar oude Charles was deze nederlaag een nieuwe tegenslag voor zijn kansen op de wereldtiteld. De 23 jarige Jackson, die tot verleden jaar een vrij onbekende figuur in de bokswereld was, behaalde op 3 Augustus jl. zijn eerste puntenoverwinning op Charles. In de laatste ronde nam hij de oud-kampioen onder een onbeheerst doch niettemin doeltreffend spervuur van linksen en rechtsen, waardoor zijn tegenstander zich nauwelijks staande kon houden. Charles, die zichtbaar getroffen en niet tot tegenstand bij machte was, ging echter niet neer en incasseerde de afstraffing nog, toen de bel ging. De beste stoot van Charles was een harde rechtse tegen het lichaam in de achtste ronde. Charles was toen al moe en Jackson verhoogde het tempo van zijn offensief. Voor Jackson, die met algemene stemmen tot winnaar werd verklaard, was het de achtste achtereenvolgende zege. Op zijn naam heeft hij nu staan 25 overwinningen, 3 nederlagen en één onbesliste partij.

Witte boksbroek tussen Nino Valdés en Don Cockell

Londen. — Het eliminatiegevecht om de wereldtitel zwaargewicht tussen de Cubaan Nino Valdés en de Engelsman Don Cockell dreigde mis te lopen vanwege een witte boksbroek. De Cubaanse reus, die gisteren te Londen aankwam voor zijn ontmoeting op 13 September met de Britse kampioen, zei, dat er geen gevecht zal zijn, als de Britse boksvereniging niet terugkwam van het besluit, dat een bokser geen witte broek mag dragen. In een hartstochtelijk betoog in zijn moedertaal verteld Valdés, dat het uitkomen in een witte broek voor hem een godsvruchtige katholieke noodzakelijkheid was. Hij dacht er niet aan in de ring te verschijnen, als hij geen witte broek aan had. Mocht het geluk hem gunstig gezind zijn en hij Cockell verslaan en zich klasseren voor een gevecht tegen de wereldkampioen Rockey Marciano dan zou hij voor die ontmoeting er evenzeer op staan een witte broek te dragen. Anders was hij bereid zijn zo vurige ambitie voor een kans op de wereldtitel op te geven. Valdés, wien trainer George Molina als tolk optrad zette uiteen, dat hij door een kardinaal in het wit was gedoopt en aan zijn moeder gezworen had, dat hij in een boksontmoeting immer wit zou dragen. Onder geen enkel beding was hij bereid deze eed te loochenen.

(Reuter teken hierbij aan, dat de Britse boksvereniging het dragen van witte broeken verbood, omdat bloedvlekken er te opvallend op te zien zijn.)

In het Wagner Stadion te Amsterdam werd de hockey interland wedstrij Nederland — India gespeeld. Met een fikse trap voorkomt hier keeper Mulder van Nederland een zeker schijnend doelpunt van India.

Communiqué van Trahadornan....

(Vervolg van pagina 1.)

de Arbeidsgeschillen Landsverordening juist in het leven geroepen teneinde de arbeidsvrede te handhaven en om binnen het kader van deze, zo noodzakelijke, arbeidsvrede door het optreden van een bemiddelaar te zoeken naar en te komen tot een oplossing tussen de **partijen bij het geschil.**

In dit geval dus een oplossing in het geschil tussen Mijnmaatschappij en „United Miners Union Of Curaçao".

Desondanks en niettegenstaande de werknemers tegenover de Landsbemiddelaar bij herhaling hun vertrouwen in de „United Miners Union of Curaçao" hebben uitgesproken, heeft de Landsbemiddelaar gemeend de werknemerspartij bij het geschil volkomen te moeten negeren.

Tevens betreurt de „Confederacion Trahadornan di Corsow' het feit, dat de Landsbemiddelaar ondanks een nadrukkelijk verbod van publicatie, Art. 17 van de Arbeidsgeschillen Landsverordening spreekt zelfs over 6 maanden gevangenisstraf, het **toch** nodig oordeelde de onderhandelingen openbaar te maken, om zodanig de publieke opinie te beinvloeden.

Overigens zij opgemerkt, dat door de werknemers de concessies, waartoe de Maatschappij tenslotte bereid was nimmer zijn afgewezen.

Er is de Landsbemiddelaar slechts te kennen gegeven, dat alleen middels de „United Miners of Curaçao" een antwoord op deze voorstellen kon worden verwacht.

Een zeer logische en verklaarbare gedachtengang, indien wordt gerealiseerd. dat tengevolge van de heersende toestanden in dat bedrijf de werknemers aldaar zijn verbitterd en alleen maar vertrouwen stellen in zichzelf en dus i.c. de „United Miners Union of Curaçao".

De „Confederacion Trahadornan di Corsow" herhaalt weinig waardering te kunnen opbrengen voor de van weinig werkelijkheidszin getuigende houding van de Landsbemiddelaar.

Het „beschikken over U, doch zonder U" werd reeds in de grijze oudheid toegepast. Deze oudheid is zeer grijs en ligt wel wat jaren van 1955 af.

De kip met de gouden eieren

Vervolgens een opmerking over het wel zeer afgezaagde, maar op de Antillen steeds weer nieuw leven ingeblazen chapiter:

„de bonden zullen de kip, die de gouden eieren legt, slachten".

Met oprechte ernst vraagt de „Confederacion Trahadornan di Corsow" zich af of het anno 1955, ook in de Antillen, nu niet eens tijd wordt dergelijke sprookjes te verwijzen naar de plaats waar deze thuis behoren, nl. in de categorie bakerpraatjes.

Wel zinnig wezen denkt vandaag de dag nog de oplossing voor maatschappelijke problemen te vinden in het ombrengen van deze Maatschappij?

Wie ook in een dergelijke oplossing mag geloven, de „Confederacion Trahadornan di Corsow" kan de verzekering geven, dat zich hierbij geen werknemer bevindt van de bij haar aangesloten organisaties.

Overigens moge de „Confederacion Trahadornan di Corsow" opmerken, dat het haar niet om de kip, doch om de eieren te doen is.

Voorlopig althans, omdat de „Confederacion Trahadornan di Corsow" aanneemt, dat de werkgevers voorlopig niet zullen voelen in gezamenlijk overleg met haar plannen te beramen, die ertoe kunnen leiden, dat de kip (bedrijf) meer en grotere eieren (betere bedrijfsuitkomsten) legt dan voorheen het geval was.

De „Confederacion Trahadornan di Corsow' zal een zodanige houding betreuren, doch zij kan zich indenken, gezien in het kader van de evolutie, waarin de verdere verhoudingen in het bedrijf zich dienen te ontwikkelen.

In afwachting van deze verdergaande ontwikkeling beperkt de „Confederacion Trahadornan di Corsow" zich tot de gouden eieren en is zij niet bevreesd te verklaren, dat naar haar mening in vele bedrijven bij de verdeling ervan de Antilliaanse gemeenschap bepaald stiefmoederlijk wordt bedeeld.

Tenslotte vraagt de „Confederacion Trahadornan di Corsow" zich af, waartoe al de betogen in de pers, waarbij de vakverenigingen als anarchistische, mensverscheurende instrumenten worden afgeschilderd, waartoe al die bakerpraatjes, alle betogen van diverse werkgevers zijden, waarin men zich verschuilt achter formaliteiten, waarbij men zich wringt in juridische kronkelingen, waartoe al deze agitatie, toch wel mag dienen.

Laat men toch bedenken, dat de Middeleeuwen lang achter ons liggen. Men moge dit betreuren, het feit als zodanig blijft bestaan.

Laat men toch wat verder kijken dan de beperkte grenzen van onze eilanden groepen en laat men dan durven erkennen, dat wat zich hier thans afspeelt, een verlate voorstelling is van hetgeen zich in vrijwel alle democratische — met de nadruk op democratische — landen al geruime tijd geleden heeft voltrokken.

Laat ons dit erkennen en laat ons zorgdragen, dat onze voorstelling — en dat kan door lessen te trekken uit het verleden van die andere landen — de droeve en scherpe kanten zal missen.

Laat men niet langer srtuisvogeltje spelen en laat men vooral realist zijn.

Deze realiteit laat zien, dat de bij de „Confederacion Trahadornan di Corsow" aangesloten organisaties op dit moment reeds meer dan 8000 betalende leden vertegenwoordigen.

De conclusie hieruit lijkt gewettigd, dat de werknemers hun belangen wensen te zien behartigd door middel van onafhankelijke vakverenigingen.

En waarom als werkgever de werkelijkheid niet erkennen en waarom de vakverenigingen negeren?

De „Confederacion Trahadornan di Corsow" is van mening, dat men met alle juridische spitsvondigheden en met het verschuilen achter formaliteiten het bestaan van de vakverenigingen en nog minder haar meer dan 8000 leden kan verdoezelen.

Zal een zodanige houding, dit steed meer ageren tegen en negeren van de vakverenigingen niet een juist averechtse uitwerking hebben?

Zal dit op de duur niet leiden tot het opwekken van een zodanige wrevel bij de werknemer dat plaats zal vinden, waarvoor velen blijkbaar zo bevreesd zijn i.c. het slachten van de kip met de gouden eieren?

Beide vragen meent de „Confederacion Trahadornan di Corsow" bevestigend te moeten beantwoorden.

Vandaar dat de „Confederacion di Corsow" grote waardering heeft voor het door de Regering ingenomen standpunt, waarin als ondertoon viel te beluisteren, dat in de Antillen een evolutie zich afspeelt, waaraan nu eenmaal niet te ontkomen is.

En dat met dit voor ogen het beter is van alle zijden mede te werken aan de gelijkmatigheid van deze evolutie, aangezien bij pogingen tot onderdrukking van deze niet te stuiten ontwikkeling onherroepelijk explosies met alle gevolgen van dien zullen worden teweeggebracht.

De „Confederacion Trahadornan di Corsow" moge dit communiqué beëindigen met een ernstig beroep op de Antilliaanse gemeenschap te doen zich op de inhoud van deze van wijs beleid getuigende Regerings uitspraak te bezinnen.

Dat deze bezinning tot heil van de Antilliaanse gemeenschap mag strekken is de wens van de.

„Confederacion Trahadornan di Corsow".

(Naschrift van de Redactie. — Wij willen niet nalaten bij dit communiqué enkele korte kanttekeningen te plaatsen.

De „verontrusting onder de bevolking" is niet ontstaan als gevolg van de „campagne" in de pers, doch als gevolg van de gevaarlijke acties, zowel van bepaalde vakbondleiders als van de regering, die zich omtrent deze acties niet duidelijk genoeg heeft uitgesproken.

Wat het geschil bij de Mijnmaatschappij betreft, het staat vast, dat de Gouvernementsbemiddelaar onderhandeld heeft met 7 vertegenwoordigers van 25 arbeiders, en niet één meer; en dat bij onderhandelingen met deze vertegenwoordigers van een groep arbeiders als geëindigd beschouwde, toen zij zich als representanten van de „United Miners Union of Curaçao" beschouwd wensten te zien, als vertegenwoordigers dus van een niet wettelijk erkende vakbond.

Wat de beschuldiging betreft, dat de Gouvernements-bemiddelaar art. 17 van de Landsverordening over de regeling van Arbeidsgeschillen geschonden zou hebben, het volgende:

Op de eerste plaats heeft de Gouvernements-bemiddelaar geen enkele mededeling over de onderhandelingen aan de pers gedaan voordat de besprekingen geëindigd waren. Vervolgens is openbaarmaking geschied in het algemeen belang. De Mijnmaatschappij werd hierdoor gebonden aan de door haar gedane toezeggingen en de arbeiders konden door de publicatie op rustige wijze van het resultaat der besprekingen kennis nemen.

De persconferentie heeft niet plaats gevonden dan nadat de arbeiders waren ingelicht.

Overigens vermeldt het communiqué van de Gouvernementsbemiddelaar alleen nuchtere feiten en is het gespeend van ieder commentaar. Tenslotte heeft de Gouvernementsbemiddelaar, naar wij van betrouwbare zijde vernomen hebben, de regering daags tevoren van zijn voornemen om een communiqué uit te geven, op de hoogte gesteld. De regering ging daarmede accoord.

Bij ons weten zijn de vakverenigingen in geen enkel Antilliaans blad als „anarchistische" of „mensverscheurende" instrumenten afgeschilderd.

Wij zullen ons tenslotte maar niet uitlaten over de in het communiqué van de „Federacion" gedane suggestie, dat zij die waarschuwen tegen het gevaar van niet goed georganiseerde en geleide vakverenigingen als de schuldiingen zullen worden nagewezen, wanneer de „kip met de gouden eieren" eens geslacht zou worden. Het is een klein — en helemaal niet origineel — kunstje om de zaken precies omgekeerd voor te stellen als ze in werkelijkheid zijn. Daar waren o.a. de Nazi's en hun knechten ware meesters in!

Regeringsprogramma boekwerk van 80 pagina's

Paramaribo. — In een speciale vergadering op Maandagavond 29 Augustus heeft de regering in de Staten het regeringsprogram overlegd.

Het is een boekwerk geworden van 80 pagina's, dat Donderdag 1 September op een persconferentie aan de pers wordt bekendgemaakt.

De begrotingen 1955 en 1956 en de eerste deelbegroting van het TJP werden eveneens overlegd. Deze begrotingen zijn in de Memorie van Toelichting zeer summier gehouden, omdat de toelichting nagenoeg geheel te vinden is in het regeringsprogram.

Suriname zucht onder economische crisis

's-Gravenhage. — „Elsevier" schrijft in een hoofdartikel dat de economische crisis in Suriname zich steeds duidelijker gaat aftekenen. Van de onderscheidene plannen en projecten, waaraan zo ruime publiciteit werd geschonken is nog bitter weinig klaar. Wat wel gereed is gekomen zet geen zoden aan de dijk. Zelfs het Tien Jaren Plan zou, ook al werd het met bekwamere spoed uitgevoerd, dan het geval is, nog vele noden ongelenigd laten.

Misschien — aldus het weekblad — helpt deze Surinaamse crisis mee om een einde te maken aan de dwaling als zou de Nederlandse staat gerechtigd zijn jaarlijks Nf. 100.000.000 of meer (door de Nederlandse belastingbetaler opgebracht) te schenken aan „onderontwikkelde gebieden" waarvoor Nederland niet de geringste verantwoordelijkheid draagt.

In elk geval doen wij beter eerst voor Suriname te zorgen — aldus Elsevier.

Dr. Stolze naar Landshospitaal

's Gravenhage. — In October zal naar Suriname worden uitgezonden dr Stolze, een Duitser uit Brunswijk, als patholoog-anatoom aan 's Lands Hospitaal.

P.S.V. heeft nieuw hoofdbestuur

Paramaribo. — De PSV meldt dat haar hoofdbestuur thans als volgt eruit ziet na de bestuursverkiezing: A. Sang Ajang, voorzitter; C. Monpellier, ondervoorzitter; J. Weidman, 1ste secretaris; mevr. A. Eygenberger-Gemmel, 2de secretaris; A. Refos, 1ste penningmeester; mej. A. Tjin Adjie, 2de penningmeester; A. Burges, L. Cuvant, J. Emanuels, E. Sjak Sjie, A. Sweet, J. Tan Akian, J. Wessels commissarissen.

Het oude hoofdbestuur werd herkozen aangevuld met enkele nieuwe gezichten. De statenleden J. Emanuels en J. Wessels werden herkozen doch kregen geen functie, ingevolge het standpunt der partij dat statenleden lid van het hoofdbestuur kunnen zijn maar geen functies kunnen hebben in dat bestuur.

Nederlandse exposities naar Paramaribo

Paramaribo. — De Nederland Tentoonstelling welke voorafgaande aan het bezoek van het Koninklijk Paar in de West vertoond wordt, zal in een speciaal daarvoor gebouwde hal in Paramaribo op het mr. Riteberg Plein worden ondergebracht. De tentoonstelling, die momenteel op de Antillen is, is door Nederland aan Suriname geschonken als contrageschenk voor de Suriname tentoonstelling die 3 jaar geleden door Suriname aan Nederland werd afgestaan. Dit stelt uiteraard het probleem aan de orde van een permanente expositieruimte.

Surinaams deviezenbezit

Paramaribo. — Op 6 Augustus was het deviezenbezit van Suriname, in duizenden guldens Surinaams Courant: Goud (exclusief gouddekking van de Sur. Bank) 5.586 US-dollars en Pond Sterling 14.217, andere valutas 2.531. De schuld aan buitenlandse banken bedroeg 5.756.

Criminologen-congres in Genève
Prof. Teeters wil alle gevangenissen afschaffen

Genève. — Professor dr. Negley K. Teeters, hoogleraar in de criminologie aan de Temple Universiteit te Philadelphia, heeft op het Internationale Congres van Criminologen in Génève gepleit voor het afschaffen van alle gevangenissen. Gevangenissen, zo zei hij, zijn er absoluut niet in geslaagd de misdaad te keren. „Het grote publiek kan dan wel van mening zijn, dat een misdadiger door gevangenisstraf dient te worden gestraft, maar de moderne strafrechtwetenschap is daar al lang van afgestapt, omdat deze vorm van straf de betrokken persoon noch de maatschappij ten goede komt". Het Internationale Congres van Criminologen, dat in het gebouw van de Verenigde Naties wordt gehouden, wordt bijgewoond door 550 deskundigen uit 60 landen.

Prof. Teeters wees er op, dat het grote publiek er onjuist aan doet te menen, dat de misdadigers op het ogenblik worden gestraft met hard werken. Althans in de Amerikaanse gevangenissen is het veelal zo, dat de gestraften bezigheden krijgen, die nutteloos en onbenullig zijn. De meeste gevangenisdirecteuren zien dat ook wel in, maar zij zijn niet in staat iets aan deze toestand te veranderen.

Prof. Teeters toonde zich voorstander van een uitgebreide propagandacampagne om deze toestanden onder het oog van het grote publiek te brengen.

Hij maakte onderscheid tussen werkelijke misdadigers en personen, die veroordeeld zijn. Van de eerste categorie zijn er, aldus prof. Teeters, in de Verenigde Staten misschien maar 1000. Het aantal veroordeelden echter in 100 verschillende gevangenissen bedraagt 200.000.

Er bestaat grote behoefte aan sociale werkers en werksters, zo meende prof. Teeters. Inplaats van zwaar bewaakte en getraliede gevangenissen zou men „kampen" moeten inrichten, waar de gevangenen zich b.v. kunnen wijden aan bosbouw of aan de aanleg van grote wegen. Een dergelijke oplossing zou ook aan de sociale werkers de gelegenheid bieden zich meer aan de gevangene als individu te wijden. In de V.S., waar men in deze richting een begin heeft gemaakt, zijn enkele kampen opgericht, waar men landbouw en veeteelt bedrijft. (UP)

Saigon. — De Binh Xoeyen-rebellen hebben een Zuidvietnamees kustvaartuig, dat vluchtelingen op de rivier Saigon vervoerde, beschoten. Hierbij kwamen 17 personen om het leven en

17.000 arbeiders van de werven in Hamburg hebben het werk neergelegd om hiermede hun eis tot loonsverhoging steun bij te zetten. Demonstrerende arbeiders bij een van de Hamburgse werven.

ERIC DE NOORMAN: De jacht op het zwaard

112 Met gesloten ogen ligt de Noorman in de sneeuw. Doch met een zucht van opluchting voelt Erwin heel flauwtje het hart van zijn vader kloppen. Het is dus niet te laat. Even schieten de tranen hem in de ogen, als hij in het onbeweeglijke, als uit steen gehouwen gelaat van zijn vader blikt, docht hij dirnt ze met geweld terug. „Ik zal hulp halen, Fadir", fluistert hij zacht, terwijl hij huiverend terug. „Ik zal hulp halen, Fadir", fluistert hij zacht terwijl hij huiverend opstaat. Nu pas voelt hij hoe door en door koud hij is. Maar de dappere knaap wil er niet op letten. „Blijf liggen, Wilf!" beveelt hij, als hij merkt, dat de hond hem wil volgen. „Pas goed op Fadir. Ik ga de anderen waarschuwen". Gehoorzaam, alsof het heeft begrepen wat de knaap zegt, legt het trouwe dier zich naast Eric in de sneeuw en laat de kop op de poten zakken. „Brave Wilf", mompelt Erwin met een brok in de keel. „Brave hond!" En na een laatste blik op zijn vader, keert hij op het spoor terug. De sneeuw valt nog steeds in dichte vlokken en af en toe kost het hem de grootste moeite het spoor terug te vinden. Zo rap zijn benen hem willen dragen, spoed hij zich voort, een nietig figuurtje in het barre, witgesneeuwde landschap. Geen ogenblik denkt hij aan de gevaren, welke hem hier van alle kanten bedreigen. Plotseling verhaast hij zijn pas. Boven de boomtoppen ontwaart hij reeds het dunne rooksliertje van Orm's kampvuur.

Maar dan blijft hij ineens met een ruk staan. Voor hem klinkt het gerucht van luid pratende mannen en het zijn niet de vertrouwde stemmen van Halfra, Rork of Orm.

GREEP UIT DE AETHER

CUROM
17.00 Voor de kinderen
17.15 Apéritief
17.30 Gramophoonplaten
17.45 Cumpleaños Feliz
18.15 Boletin di Noticia
18.20 Causerie in het Papiament
18.30 Nieuws
18.40 Nederlands commentaar
18.45 After dinner
19.00 Kinderprogramma
19.30 Wat de handel biedt
20.30 Varieteiten
21.00 Edgar Palm en ritmo
21.30 Maurice Checalier
21.45 Quintet Art van Damme
22.15 Nieuws en Sluiting.

AVROS:
17.00 Linda's eerste Liefde
17.15 Advertenties
17.30 Cinema Luxor
17.45 Populaire melodieën
18.00 Etisch onderwerp
18.15 Piano-jazz
18.35 Technische Vraagbaak
18.45 Nieuws
19.00 Hindostaanse uitzending
20.00 Advertenties
20.30 V & V
20.40 Voor de jarigen
20.55 Nieuws
21.00 Sluiting.

P.C.J.
18.37 Het schip van de week",
19.02 Nieuws.
19.17 De Trianta's
19.31 Reportage
19.39 Met de microfoon naar
19.57 Buitenlands weekoverzicht
20.09 Intermezzo.
20.13 Persoverzicht.
20.20 Voor de West:
20.51 Nieuws
20.55 Avondgebed
20.58 Sluiting.

Emmastad

Personeel Afdeling:
Vanaf heden 12.00 uur t.m. Zat. 3 Sept 12.00 C. L. H. Jonckheer Hoogstraat 32, Willemstad tel. 24060
Bij geen gehoor nadere inlichtingen tel. 2400

Materialen Afdeling:
J. J. van Kampen tel. 4326
Geneeskundige Dienst
Dr. Gomperts tel. 2497
B. g. g: tel. 2400

Weekendwacht Suffisantdorp
Gedurende dit weekend zal in dringende gevallen de heer C. H. Mason kunnen worden opgebeld onder No. 3086;

B.g.g. nadere inl. tel. 2400

C.S.M.

Rederij:
P. W. K. Zuiderent tel. 2950

Scheepsagentschap:
Van 07.30 12.00 en van 13.00 — 18.00
Kantoor tel. 2458 — 2551
Van 1900 — 23.00 en van 08.00 — 03.00
W. R. Engelsman tel. 2304.

Dok Afdeling:
Van 16.30 — 1.00 tel. 2276;
Van 1.00 — 07.30 G. Kreffer tel. 2498

Telegram Afdeling:
Van 07.00 — 23.30 kantoor tel. 2307
Van 23.30 — 07.00 J. J. Roos tel. 2208